

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ 2009/28/ЄС

від 23 квітня 2009 року

про заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел та якою вносяться зміни до, а в подальшому скасовуються Директиви 2001/77/ЄС та 2003/30/ЄС

(Текст має значення для ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

надійності енергозабезпечення є особливо загостреною
– та впливати на ринок транспортного палива.

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського
Співтовариства та, зокрема частину 1 його статті 175 та
статтю 95 у зв'язку з статтями 17, 18 та 19 цієї Директиви,

- (3) Вважається, що інновація та стабільна конкурентоспроможна політика в галузі енергетики дозволяє досягти економічного зростання. У великій кількості випадків виробництво енергії з відновлюваних джерел залежить від місцевих та регіональних малих та середніх підприємств (МСП). Значними є перспективи зростання та надання робочих місць в державах-членах та їх регіонах шляхом інвестицій, здійснених у видобуток енергії з відновлюваних джерел на регіональному та місцевому рівнях. У зв'язку з чим Комісія та держави-члени повинні підтримувати заходи, вжиті на національному та регіональному рівнях з метою сприяння розвитку в цих галузях, заохочувати до обміну найкращими практиками, пов'язаними з виробництвом енергії з відновлюваних джерел між ініціативами місцевого та регіонального розвитку, а також заохочувати до звернення до Структурних фондів в цій галузі.

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-
соціального комітету ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ⁽²⁾,

Ухвалюючи рішення відповідно процедури, передбаченої
статтею 251 Договору ⁽³⁾,

Оскільки:

(1) Нагляд за європейським споживанням енергії та збільшення використання енергії, видобутої з відновлюваних джерел становлять разом з економією енергії та підвищеною енергоефективністю важливі складові комплексу заходів, що вимагаються для скорочення викидів парникових газів та для виконання Кіотського протоколу до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про кліматичні зміни, а також до інших зобов'язань, взятих на рівні Співтовариства та міжнародному рівні з метою скорочення викидів парникових газів після 2012. Ці фактори повинні відіграти значну роль у підвищенні надійності енергозабезпечення, сприянні технологічному розвитку та інноваціям, а також у створенні перспектив нових робочих місць та регіональному розвитку, зокрема в сільській та ізольованій місцевості.

- (4) У діях, спрямованих на розвиток ринку відновлюваних джерел енергії необхідно враховувати позитивний вплив на регіональні та місцеві можливості розвитку, на перспективи експортування, на можливості соціальної консолідації та надання робочих місць, зокрема, що стосується МСП та незалежних виробників енергії.

- (5) З метою скорочення викидів парникових газів на території Співтовариства, а також залежності останнього від імпорту енергії, належить встановити тісний зв'язок між розвитком енергії, видобутої з відновлюваних джерел та підвищенням енергоефективності.

(2) Активізувати вдосконалення техніки, заохочувати до використання та розвитку громадського транспорту, використовувати технології енергоефективності, а також використовувати в сфері транспорту енергію, видобуту з відновлюваних джерел енергії, є зокрема деякими з найбільш ефективних засобів, що має Співтовариство для послаблення залежності від імпортованої нафти в транспортному секторі – галузі, в якій проблема

- (6) Належить підтримувати етапи демонстрації та продажу децентралізованих технологій, що використовують відновлювані енергоресурси. Перехід до децентралізованого виробництва енергії містить численні переваги, враховуючи використання місцевих джерел енергії, підвищену безпеку місцевого енергопостачання, зменшені відстані транспортування, а також скорочення втрат, пов'язаних з транспортуванням енергії. Ця децентралізація сприяє також розвитку органів місцевого самоврядування та спрацьованості в межах цих органів, шляхом нових джерел доходів та створення робочих місць на місцевому рівні.

⁽¹⁾ Висновок від 17 вересня 2008 року (ОВ С 77 від 31.3.2009, С. 43).

⁽²⁾ ОВ С 325 від 19.12.2008, С. 12.

⁽³⁾ Висновок Європейського Парламенту від 17 грудня 2008 року (ще не опублікований в Офіційному віснику) та Рішення Ради від 6 квітня 2009 року.

- (7) Директивою Європейського Парламенту та Ради 2002/77/ЄС від 27 вересня 2001 року про сприяння електроенергії, виробленій з відновлюваних джерел енергії на внутрішньому ринку електроенергії ⁽¹⁾ та Директивою Європейського Парламенту та Ради 2003/30/ЄС від 8 травня 2003 року, спрямовану на заохочення до використання біопалива або інших відновлюваних видів палива у транспортній сфері ⁽²⁾ визначаються різні типи енергії, видобутої з відновлюваних джерел. Директивою Європейського Парламенту та Ради 2003/54/ЄС від 26 червня 2003 року про спільні правила для внутрішнього ринку електроенергії ⁽³⁾ надаються визначення, що застосовуються взагалі до всього сектору електроенергії. В інтересах юридичної однозначності та чіткості в цій Директиві належить застосовувати ті ж самі або аналогічні визначення.
- (8) За Повідомленням Комісії від 10 січня 2007 року під назвою «Дорожня карта для відновлюваних джерел енергії – Відновлювальні джерела енергії у XXI сторіччі: побудувати більш стабільне майбутнє» частка 20% енергії, що видобувається з відновлюваних джерел у загальному споживанні енергії та частка 10% цього типу енергії у транспортному секторі були б належними та можливими, а також рамки, що передбачають обов'язкові завдання, повинні внести до ділових кіл стабільність, що вимагається для здійснення довгострокових капіталовкладень в секторі відновлюваної енергії, які дозволяють зменшити залежність від імпортованого викопного палива та підвищити рівень використання нових енергетичних технологій. Ці завдання існують в рамках покращення енергоефективності на 20% починаючи з цього часу і до 2020 року, зазначеного в Повідомленні Комісії від 19 жовтня 2006 року під назвою «План дій для енергоефективності: реалізувати потенціал», яке було ратифіковане Європейською Радою від березня 2007 року та Європейським Парламентом у його Резолюції від 31 січня 2008 року про зазначений план дій.
- (9) Європейська Рада від березня 2007 року повторно підтвердила зобов'язання Співтовариства розвивати видобуток енергії з відновлюваних джерел по всій території Співтовариства після 2010 року. Нею було підтверджено обов'язкові завдання стосовно частки 20% енергії, видобутої з відновлюваних джерел у загальному споживанні енергії Співтовариства з цього часу і до 2020 року, а також мінімальної частки 10% біопалива у загальному споживанні призначених для транспортної сфери бензину та дизельного палива, ця мета повинна бути реалізована починаючи з цього часу та до 2020 року, і це – за розумну ціну. Вона заявила, що обов'язковий характер цієї граничної межі обґрунтовується, заради того, що виробництво має довгостроковий характер, що біопаливо другого покоління буде доступним на ринку, а також, що до Директиви Європейського Парламенту та Ради 98/70/ЄС від 13 жовтня 1998 року про якість бензину та дизельного палива ⁽⁴⁾ будуть внесені зміни для передбачення належних рівнів сумішей. Європейська Рада від березня 2008 року повторила, що основним є розробка та дотримання критеріїв стабільності біопалива, а також забезпечення наявності на ринку біопалива другого покоління. Європейська Рада від червня 2008 року знову згадала критерії стабільності та розробки біопалива другого покоління та наголосила на необхідності оцінити можливі наслідки від виробництва біопалива для призначених для харчування сільськогосподарських продуктів та, в разі необхідності, вжити заходи для протидії можливим проблемам. Нею також було зазначено, що належить здійснити оцінку екологічних та соціальних наслідків від виробництва та використання біопалива.
- (10) У своїй Резолюції від 25 вересня 2007 року про Дорожню карту для відновлюваних джерел в Європі ⁽⁵⁾, Європейський Парламент пропонує Комісії подати до кінця 2007 року пропозицію законодавчих рамок для енергії, що видобувається з відновлюваних джерел, нагадуючи важливість встановити цілі щодо частки енергії, що видобувається з відновлюваних джерел на рівні Співтовариства та на рівні держав-членів.
- (11) Необхідно визначити чіткі та прозорі правила для обчислення частки енергії, що видобувається з відновлюваних джерел, а також для уточнення зазначених джерел. В цьому контексті належало б включити енергію, присутню в океанах або інших водних масах в формі хвиль, морських течій, припливи та відпливи, термічні градієнти океанів або градієнти солевмісту.
- (12) Використання отриманих з сільського господарства речовин, таких як гною та гноївки (рідини гною), а також інших відходів тваринного або органічного походження для виробництва біогазу надає, враховуючи значний потенціал економії в галузі викидів парникових газів, відчутні екологічні переваги, як для виробництва тепла та електроенергії, так і для виробництва біопалива. З огляду на їх децентралізований характер, а також регіональну структуру інвестування установки з виробництва біогазу можуть зробити визначальний внесок у стабільний розвиток в сільській місцевості, а також відкрити для фермерів нові можливості отримання доходу.
- (13) Враховуючи точки зору, висловлені Європейським Парламентом, Радою та Комісією, належить визначити обов'язкові національні цілі, що відповідають частці 20% енергії, що виробляється з відновлюваних джерел у загальному споживанні енергії для Співтовариства, а також частці 10% цього типу енергії, що призначається для транспорту і все це – з цього часу і до 2020 року.
- (14) Обов'язкові національні цілі слугують головним чином для того, щоб надати певні гарантії інвесторам та заохотити до тривалого розвитку технологій, шляхом використання яких виробляється енергія з усіх типів відновлюваних джерел. Отже перенесення на більш пізній час рішення щодо того чи є ціль обов'язковою або ні в очікуванні майбутньої події не є обґрунтованим.

⁽¹⁾ ОВ L 283 від 27.10.2001, С. 33.

⁽²⁾ ОВ L 123 від 17.5.2003, С. 42.

⁽³⁾ ОВ L 176 від 15.7.2003, С. 37.

⁽⁴⁾ ОВ L 350 від 28.12.1998, С. 58.

⁽⁵⁾ ОВ С 219 Е від 28.8.2008, С. 82.

- (15) Початкове становище, можливості розвитку енергії, що видобувається з відновлюваних джерел, а також структура енергопостачання кожної держави-члена відрізняються від інших держав-членів. Отже, важливо відобразити мету, що полягає в отриманні частки 20% у споживанні енергії на території Співтовариства, в цілях, що є характерними для кожної держави-члена, з дотриманням справедливого та належного розподілу, яким враховуються відмінності щодо початкового становища та потенціалу кожної держави-члена, враховуючи поточний рівень енергії, що виробляється з відновлюваних джерел, а також існуючу структуру енергопостачання. З цією метою зусилля щодо обов'язкового загального збільшення використання енергії, що видобувається з відновлюваних джерел належить розподілити між державами-членами на основі збільшення, що дорівнює частці кожної з них, збалансованої в залежності від їх ВВП, після того узгодженої з метою врахування їх початкового становища і обчисленої в залежності від кінцевого загального споживання енергії з належним урахуванням минулих зусиль держав-членів, що були докладені для використання енергоресурсів, видобутих з відновлюваних джерел.
- (16) Натомість, належить встановити ту ж саму мету – 10% частки енергії видобутої з відновлюваних джерел в транспортному секторі для всіх держав-членів, з метою забезпечення ідентичності технічних вимог, що застосовуються до призначеного для транспорту палива, а також до наявності зазначеного палива. Якщо торгівля призначеним для транспорту паливом буде зручною, держави-члени, що мають низький рівень забезпечення ресурсами цього типу зможуть легко скористатися біопаливом з інших країн. Якщо вірно, що технічно Співтовариство було б здатним досягнути мети щодо використання енергії, видобутої з відновлюваних джерел в транспортному секторі лише завдяки своєму внутрішньому виробництву, одночасно можливим і бажаним є також те, що воно (Співтовариство) досягне цієї мети шляхом поєднання внутрішнього виробництва та імпорту енергоресурсів. З цією метою Комісія повинна контролювати постачання біопалива на ринок Співтовариства та пропонувати, в разі необхідності, належні заходи для досягнення збалансованості внутрішнього виробництва та імпорту, з урахуванням, між іншим, просування поточних торгових багатосторонніх та двосторонніх переговорів, екологічних, соціальних та економічних розмірковувань, а також безпеки енергопостачання.
- (17) Підвищення рівня енергоефективності є основним завданням Співтовариства, мета якого полягає у підвищенні рівня на 20% починаючи з цього часу і до 2020 року. Ця мета, а також чинне та майбутнє законодавство, враховуючи Директиву Європейського Парламенту та Ради 2002/91/ЄС від 16 грудня 2002 року про енергоефективність будівель ⁽¹⁾, Директиву Європейського Парламенту та Ради 2005/32/ЄС від 6 липня 2005 року про запровадження рамок для встановлення вимог в галузі екоконцепції, що застосовуються до продуктів, виробництво яких потребує енергетичних ресурсів ⁽²⁾, а також Директиву Європейського Парламенту та Ради 2006/32/ЄС від 5 квітня 2006 року про енергоефективність у кінцевому використанні та про енергетичні послуги ⁽³⁾, — відіграють основну роль таким чином, що цілі в сфері клімату та енергії будуть реалізовані за найменшу вартість і зможуть також надати нові можливості для економіки Європейського Союзу. Стратегії в сфері енергоефективності та економії енергії є одними з найбільш ефективних методів для держав-членів з метою збільшення відсоткової частки енергії, що видобувається з відновлюваних джерел, таким чином держави-члени зможуть більш легко досягти глобальних національних цілей та транспортної цілі для енергії, що видобувається з відновлюваних джерел, цілей, що були передбачені цією Директивою.
- (18) Державам-членам належить значною мірою підвищити рівень енергоефективності у всіх секторах з метою більш легкого досягнення цілей, передбачених для них в галузі енергії, що виробляється з відновлюваних джерел, цілей, виражених у відсотках загального кінцевого споживання енергії. Енергоефективність є безумовно важливою в транспортному секторі у зв'язку з тим, що, вірогідно, буде все важче і важче досягати на довготривалій основі обов'язкову ціль відсотка енергії, видобутої з відновлюваних джерел, якщо загальний попит на транспортну енергію продовжуватиме зростати. Таким чином, належить визначити обов'язкову мету – частку енергії 10%, яку належить досягнути всім державам-членам, як частку кінцевої спожитої енергії в транспортному секторі, яка має бути видобута з усього комплексу відновлюваних джерел, а не лише біопалива.
- (19) Для того, щоб бути впевненими у досягненні глобальних національних обов'язкових цілей держави-члени повинні докласти зусилля до виконання орієнтовного переходу, який їм дозволяє просунутись вперед в напрямку виконання їх обов'язкових кінцевих цілей. Вони повинні розробити національний план дії для відновлюваної енергії, яким би передбачалась інформація про секторальні цілі, пам'ятаючи про те, що існують різні види використання біомаси і, отже, суттєвим є використання нових ресурсів біомаси. Крім того, держави-члени повинні продемонструвати заходи для досягнення таких цілей. Кожна держава-член повинна під час оцінки загального кінцевого споживання енергії, передбаченої в рамках її національного плану дій в галузі відновлюваної енергії, оцінити внески, які можуть бути здійснені завдяки заходам в галузі енергоефективності та економії енергії під час реалізації зазначених національних цілей. Держави-члени повинні врахувати оптимальне об'єднання технологій з високою енергоефективністю, а також енергоресурси, видобути з відновлюваних джерел.
- (20) Для того, щоб дозволити вигідно використати технологічний прогрес та позитивний ефект масштабу орієнтовним переходом повинна враховуватись можливість більш швидкого зростання в майбутньому, можливість використання енергії, видобутої з відновлюваних джерел. Таким чином, окрема увага може бути приділена секторам, які диспропорційним чином потерпають від відсутності технологічного прогресу та позитивного ефекту масштабу і, отже, залишаються слаборозвиненими, але які б могли у майбутньому значною мірою сприяти реалізації цілей, встановлених для 2020 року.
- (21) Відправною точкою орієнтовного переходу повинен бути 2005 рік, оскільки цей рік є останнім роком, для якого наявні відомості щодо національних часток енергії, видобутої з відновлюваних джерел.

⁽¹⁾ ОВ L 1 від 4.1.2003, С. 65.

⁽²⁾ ОВ L 191 від 22.7.2005, С. 29.

⁽³⁾ ОВ L 114 від 27.4.2006, С. 64.

- (22) Реалізація цілей цієї Директиви вимагає від Співтовариства та держав-членів надати значні фінансові ресурси на дослідження та розвиток в галузі технологій, пов'язаних з відновлюваною енергією. Зокрема, Європейський інститут інновацій та технології повинен надати підвищений рівень пріоритетності для дослідження або розвитку в галузі технологій, пов'язаних з відновлюваною енергією.
- (23) Держави-члени могли б заохочувати місцеві та регіональні органи влади встановлювати цілі, які б перевищували національні цілі та залучати місцеві та регіональні органи влади до розробки національних планів дій в сфері відновлюваної енергії та підвищення поінформованості щодо переваг, які надає енергія, видобута з відновлюваних джерел.
- (24) З метою використання всього потенціалу, що надається біомасою, Співтовариство та держави-члени повинні сприяти більш широкому використанню існуючих запасів лісу та розробці нових способів ведення лісового господарства.
- (25) Держави-члени мають різний потенціал в галузі відновлюваної енергії та застосовують різні режими надання допомоги для енергії, що видобувається з відновлюваних джерел на національному рівні. Більшість держав-членів застосовує режими надання допомоги, які надають перевагу виключно для енергії, видобутої з відновлюваних джерел на їх території. З метою забезпечення належного функціонування національних режимів допомоги, суттєвим є те, щоб держави-члени могли контролювати наслідки та вартість їх режимів надання допомоги в залежності від їх потенціалу. Важливий засіб для досягнення мети цієї Директиви полягає у забезпеченні належного функціонування національних режимів надання допомоги, що були передбачені Директивою 2001/77/ЄС, з метою зберегти довіру інвесторів та дозволити державам-членам визначати ефективні національні заходи для досягнення цілей відповідності. Ця Директива спрямована на полегшення транскордонної підтримки енергії, виробленої видобутої з відновлюваних джерел без впливу на національні режими надання допомоги. Нею було введено необов'язкові механізми співробітництва між державами-членами, які їм дозволили узгодити ступінь, до якого будь-яка держава-член надає підтримку енергетичному виробництву на території будь-якої іншої держави-члена, а також ступінь, до якого виробництво енергії з відновлюваних джерел повинно враховуватись для глобальних цілей цієї або іншої держави-члена. З метою забезпечення ефективності двох типів заходів, пов'язаних з дотриманням цілей, зокрема національних режимів надання допомоги та механізмів співробітництва, суттєвим є те, щоб держави-члени були здатні визначити чи та якою мірою їх національні режими надання допомоги застосовуються до енергії, що була вироблена з відновлюваних джерел на території інших держав-членів та домовитись про це шляхом застосування передбачених цією Директивою механізмів співробітництва.
- (26) Бажано, щоб ціна енергії відображала зовнішні витрати на виробництво та споживання енергії, з урахуванням, якщо є підстави, екологічних та соціальних витрат, а також витрат на охорону здоров'я.
- (27) Державна допомога є необхідною для досягнення цілей Співтовариства, що стосується розвитку електроенергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії, зокрема настільки довго, щоб ціни на електроенергію на внутрішньому ринку не відображали повною мірою екологічні та соціальні вартість і переваги використаних джерел енергії.
- (28) Співтовариство та держави-члени повинні докладати зусиль, спрямованих на скорочення загального споживання енергії в транспортному секторі та на підвищення рівня енергоефективності в тому самому секторі. Основними засобами скорочення споживання енергії в транспортному секторі є транспортне планування, підтримка громадського транспорту, збільшення у виробництві частки електричних транспортних засобів, а також виробництво більш енергоекономних транспортних засобів, що мають менший розмір та меншу потужність.
- (29) Держави-члени повинні спрямовувати свої зусилля на диверсифікацію структури енергоресурсів, що видобуваються з відновлюваних джерел в усіх секторах транспорту. Комісія повинна до 1 червня 2015 року подати Європейському Парламенту та Раді звіт, в якому подаватиметься короткий огляд можливостей підвищення рівня використання в кожному транспортному секторі енергії, видобутої з відновлюваних джерел.
- (30) Під час обчислення внеску гідроенергії та енергії вітру в цілях цієї Директиви, вплив кліматичних змін повинен бути вирівняний шляхом застосування правила стандартизації. Крім того, електроенергія, видобута на гідроакмулюючих електростанціях з попередньо відкачаної води вищого рівня не повинна розглядатись як електроенергія, вироблена з відновлюваних джерел енергії.
- (31) Теплові помпи, що дозволяють використання аеротермічної, геотермічної або гідротермічної теплової енергії на рівні належної температури потребують для свого функціонування електроенергію або будь-яку іншу допоміжну енергію. Отже енергія, що використовується для функціонування теплових pomp повинна бути відрахована від загальної теплової енергії, що використовується. Повинні враховуватись лише теплові помпи, продуктивність яких значною мірою перевищує обсяги первинних енергоресурсів, необхідних для їх функціонування.
- (32) Пасивні енергетичні системи для отримання енергії використовують проектування будівель. Отримана таким чином енергія вважається зекономленою енергією. З метою уникнення подвійного врахування, отримана таким чином енергія не повинна враховуватись в цілях цієї Директиви.
- (33) У загальному кінцевому споживанні енергії деякими державами-членами значна частка припадає на авіацію. Враховуючи технічні та нормативні обмеження, які на цей час перешкоджають комерційному застосуванню біопалива в авіації, є підстави передбачити частковий відступ для таких держав-членів шляхом виключення з обчислення їх загального кінцевого споживання енергії в національному авіатранспорті кількість, що в півтора рази перевищує середнє значення Співтовариства у загальному кінцевому споживанні у 2005 році, що було оцінене Євростатом, тобто 6,18%. Кіпр та Мальта, враховуючи їх острівний та периферійний характер, залежать від авіації як від основного способу транспортного сполучення для їх громадян та економіки. Отже, загальне кінцеве споживання енергії

- в національному авіаційному транспорті Кіпру і Мальти є підвищеним, при чому підвищеним диспропорційно, що втричі перевищує середнє значення для Співтовариства на 2005 рік і є, таким чином диспропорційно обмеженими нинішніми технологічними стандартами та нормативними рамками. Отже, для цих держав-членів є підстави передбачити, що цей відступ охоплює кількість, яка відповідає обсягу їх перевищення середнього значення Співтовариства для загального кінцевого споживання енергії в авіації, що було оцінене Євростатом, тобто 4,12%.
- (34) Для отримання енергетичної моделі, яка б сприяла енергії, видобутій з відновлюваних джерел, необхідно заохочувати до стратегічного співробітництва між державами-членами з, в разі необхідності, участю регіонів або місцевих органів влади.
- (35) Належить, з дотриманням положень цієї Директиви, заохочувати держави-члени до використання всіх належних форм співробітництва, враховуючи встановлені цією Директивою цілі. Таке співробітництво може відбуватись на всіх рівнях, двосторонньому або багатосторонньому. Співробітництво може, окрім механізмів, що мають вплив на визначення цілей та виконання цих цілей, що передбачені виключно цією Директивою, зокрема статистичні трансферти між державами-членами, спільні проекти та спільні режими надання допомоги, набувати також, наприклад, форми будь-якого обміну інформацією та найкращим досвідом, передбаченими зокрема у платформі прозорості, запровадженій цією Директивою та необов'язковою координацією між всіма типами режимів надання допомоги.
- (36) Для створення засобів скорочення вартості реалізації передбачених цією Директивою цілей, належить сприяти споживанню на території держав-членів енергії, що була видобута з відновлюваних джерел на території інших держав-членів, а також дозволити державам-членам обчислювати у їх власних національних цілях енергію, видобуту з відновлюваних джерел, що була спожита на території інших держав-членів. З цією метою існує потреба у засобах гнучкості, але останні повинні залишатись під контролем держав-членів для того, щоб не обмежувати їх можливості досягати національних цілей. Ці засоби гнучкості набувають форми статистичних трансфертів, спільних проектів між державами-членами, а також спільних режимів надання допомоги.
- (37) Для реалізації встановлених для них цілей держави-члени повинні мати можливість враховувати імпортовану електроенергію, що була видобута з відновлюваних джерел поза межами Співтовариства. Однак, для уникнення чистого збільшення викидів парникових газів у зв'язку із зловживанням існуючими джерелами відновлюваної енергії та їх повною або частковою заміною традиційними джерелами енергії, врахуванню може підлягати лише електроенергія, що була вироблена установками, які використовують відновлювані джерела енергії та експлуатація яких розпочалась після набрання чинності цією Директивою або шляхом збільшення потужності будь-якої установки, що була оновлена після цієї дати. З метою гарантії того, що заміна традиційних енергоресурсів енергоресурсами, що були видобуті з відновлюваних джерел на території Співтовариства, а також на території третіх країн, мала очікуваний ефект, належить стежити за тим, щоб операції з імпортування проводились та обліковувались у надійний спосіб. Були б передбачені угоди з третіми країнами стосовно організації такої торгівлі електроенергією, що була видобута з відновлюваних джерел енергії. Якщо на підставі рішення, ухваленого з цією метою відповідно до Договору про Співтовариство енергії ⁽¹⁾, сторони зазначеного договору об'єднуються належними положеннями цієї Директиви та до них застосовуватимуться передбачені цією Директивою заходи співробітництва між державами-членами.
- (38) Якщо держави-члени розпочинають, за участі однієї або кількох третіх країн, спільні проекти в сфері виробництва електроенергії з відновлюваних джерел енергії, належить щоб ці спільні проекти стосувались лише нещодавно побудованих установок або установок, потужність яких нещодавно була збільшена. Таким чином імпорт на територію Співтовариства енергоресурсів, видобутих з відновлюваних джерел, не буде скорочувати частки енергії, видобутої з відновлюваних джерел у загальному споживанні енергії зазначеної третьої країни. Крім того, зазначені держави-члени повинні дозволити зазначеній третій країні здійснювати внутрішнє використання частини виробленої електроенергії, отриманої з установок, що належать до спільного проекту. Разом з цим належить, щоб Комісія та держави-члени заохочували третю країну, що бере участь у спільних проектах до розробки стратегії в галузі відновлюваних енергоресурсів, враховуючи амбіційні цілі.
- (39) Виходячи з того, що проекти, які проводяться в третіх країнах та представляють значний інтерес для Європи, такі як Середньоземноморський план сонячної енергії, можуть потребувати значних часових проміжків до їх повного об'єднання в єдину мережу з територією Співтовариства, належить полегшувати їх розвиток шляхом надання дозволу державам-членам враховувати в їх національних цілях обмежену кількість електроенергії, виробленої в рамках цих проектів під час побудови єдиної енергетичної мережі.
- (40) Процедура, що використовується адміністрацією, уповноваженою на перевірку дозволу, сертифікацію та надання ліцензій для установок, що використовують відновлювані джерела енергії, повинна бути об'єктивною, прозорою, недискримінаційною та пропорційною, якщо вона застосовується до конкретних проектів. Зокрема належить уникати будь-якого непотрібного навантаження, яке могло б виникнути з розподілу проектів, присвячених відновлюваним енергоресурсам за установками, що мають підвищений ризик для здоров'я.
- (41) Було встановлено, що відсутність прозорих норм та узгодженості між різними організаціями, уповноваженими на видачу дозволів, гальмує розвиток енергії, що видобувається з відновлюваних джерел. Таким чином, національні, регіональні та місцеві органи влади повинні враховувати специфічну структуру сектору виробництва енергії з відновлюваних джерел, якщо вони вносять зміни до своїх адміністративних процедур з надання дозволів на побудову та дозволів на експлуатацію заводів та установок з транспортування та розподілу в мережі для виробництва електроенергії, енергії на опалення та охолодження або призначеного для транспорту палива, що виробляється з відновлюваних джерел. Адміністративні процедури схвалення повинні бути спрощеними та забезпеченими прозорими графіками розрахунків, що стосуються установок, які використовують енергію, вироблену з відновлюваних джерел. Правила та настанови в сфері планування повинні бути адаптовані таким чином,

(¹) ОВ L 198 від 20.7.2006, С. 18.

- щоб враховувати обладнання з виробництва теплової енергії, енергії на охолодження та електроенергії з відновлюваних джерел, які є рентабельними та сприятливими для навколишнього природного середовища.
- (42) Для того, щоб дозволити швидкий перерозподіл енергії, що була видобута з відновлюваних джерел та з урахуванням їх загальної корисності, що стосується їх стабільності та екологічності, належить, щоб під час застосування адміністративних правил, схем планування та законодавства, що передбачаються для надання дозволу для установок, що стосується скорочення та контролю за забрудненням для промислових установок, боротьби з атмосферним забрудненням та попередженням або зведенням до мінімуму викидів небезпечних речовин у навколишнє природне середовище, держави-члени враховували внесок відновлюваних джерел енергії у реалізацію екологічних цілей та кліматичних змін, зокрема у порівнянні з установками з виробництва невідновлюваної енергії.
- (43) З метою заохочувати громадян сприяти встановленню цією Директивою цілям компетентні органи повинні передбачити можливість замінити дозволи простим повідомленням, яке належить направляти компетентному органу під час установки децентралізованого обладнання незначного масштабу, призначеного для виробництва енергії з відновлюваних джерел.
- (44) Належить забезпечувати узгодженість цілей цієї Директиви з законодавством Співтовариства про захист навколишнього природного середовища. Зокрема належить, щоб держави-члени враховували під час оцінки, планування або надання ліцензій для установок з виробництва енергії з відновлюваних джерел весь обсяг законодавства Співтовариства в галузі охорони навколишнього природного середовища та внесок відновлюваних джерел енергії у реалізацію цілей в галузі охорони навколишнього природного середовища та кліматичних змін, зокрема у порівнянні з установками з виробництва невідновлюваної енергії.
- (45) Запроваджені на національному рівні технічні специфікації та інші вимоги, що належать до сфери застосування Директиви Європейського Парламенту та Ради №98/34/ЄС від 22 червня 1998 року, що передбачає процедуру інформування у сфері технічних стандартів та регламентів, а також правил, пов'язаних з послугами Інформаційного суспільства ⁽¹⁾, стосовно, наприклад, рівнів якості, методів випробовування та умов використання, не повинні становити перешкод для торгівлі обладнанням та системами, що використовуються для видобутку енергії з відновлюваних джерел. Отже, режими надання допомоги для енергії, що видобувається з відновлюваних джерел не повинні ні передбачати національні технічні специфікації, які б відрізнялися від існуючих стандартів Співтовариства, ні вимагати того, щоб обладнання або системи, для яких надається допомога, були сертифіковані або перевірені у певному, чітко визначеному, місці або певною, чітко визначеною, організацією.
- (46) Державам-членам належить передбачити механізми для сприяння використанню міського опалення або охолодження, яке відбувається за рахунок енергії, що була видобута з відновлюваних джерел.
- (47) На національному та регіональному рівнях правила та зобов'язання стосовно мінімальних вимог в сфері використання енергії, що видобувається з відновлюваних джерел у нових та модернізованих будівлях призвели до суттєвого збільшення обсягів використання зазначеного типу енергії. Такі заходи повинні заохочуватись в більш широкому контексті Співтовариства, шляхом використання регламентів та зведень правил в сфері будівництва, до використання найбільш енергоефективних способів застосування енергії, що видобувається з відновлюваних джерел.
- (48) Може виявитись доречним, щоб держави-члени з метою полегшення та прискорення запровадження мінімальних рівнів використання у будівлях енергії, що видобувається з відновлюваних джерел, передбачили, що такі рівні будуть досягнуті шляхом включення, з дотриманням передбачених Директивою 2002/91/ЄС мінімальних вимог в сфері енергоефективності, коефіцієнта енергії, що видобувається з відновлюваних джерел, в перспективі скорочення з нижчими витратами викидів вуглецю з розрахунку на кожну будівлю.
- (49) Дефіцит інформації та підготовки кадрів, зокрема в секторі опалення та охолодження, має бути ліквідованим для прискорення розвитку виробництва енергії з відновлюваних джерел.
- (50) В міру того, наскільки можливість практикувати професію спеціаліста з установок обладнання та власне робота за цією професією є регульованими, попередні умови визнання професійно кваліфікації встановлені в Директиві Європейського Парламенту та Ради № 2005/36/ЄС від 7 вересня 2005 року про визнання професійної кваліфікації ⁽²⁾. Таким чином ця Директива застосовуватиметься без шкоди для застосування Директиви 2005/36/ЄС.
- (51) Якщо Директивою 2005/36/ЄС передбачені положення щодо взаємного визнання професійної кваліфікації, зокрема для архітекторів, однак виявляється необхідність переконатися в тому, що архітектори та містобудівники належним чином правильно враховують оптимальне поєднання відновлюваних джерел енергії та високоефективних технологій в їх планах та проектах благоустрою. Отже держави-члени повинні надати точні керівні принципи з цього питання. Останнє повинно бути зробленим без порушення положень Директиви 2005/36/ЄС та, зокрема її статей 46 – 49.
- (52) Гарантії походження, що надаються в цілях цієї Директиви, слугуватимуть виключно для доведення кінцевому клієнту, що частка або визначена кількість енергії була видобута з відновлюваних джерел. Гарантія походження може передаватись від одного власника до іншого незалежно від енергії, якої вона стосується. Однак, для того, щоб одиниця електроенергії, що отримується з відновлюваних джерел енергії, повідомлялась кінцевому клієнту лише один раз належить уникати подвійного підрахунку та подвійного повідомлення гарантій походження. Вироблена з відновлюваних джерел енергія, гарантія походження якої була продана виробником окремо, не повинна презентуватись або продаватись кінцевому клієнту як енергія, що була вироблена з відновлюваних джерел. Важливо запровадити розрізнення між зеленими сертифікатами, що використовуються для режимів надання допомоги та гарантіями походження.

⁽¹⁾ 204 від 21.7.1998, С. 37.

⁽²⁾ ОВ L 255 від 30.9.2005, С. 22.

- (53) Належить дозволити ринкам видобутої з відновлюваних джерел електроенергії, що перебувають на стадії становлення, сприяти побудові нових установок для отримання електроенергії з відновлюваних джерел. Отже держави-члени могли б бути в змозі вимагати від постачальників електроенергії, щоб вони повідомляли кінцевим споживачам їх структуру енергозабезпечення відповідно до частини 6 статті 3 Директиви 2003/54/ЄС, включаючи мінімальний відсоток гарантій походження установок, що були нещодавно побудовані та які виробляють енергію з відновлюваних джерел, за умови, що така вимога не суперечить праву Співтовариства.
- (54) Важливо надати інформацію про спосіб розподілу між кінцевими споживачами електроенергії, що скористалася будь-якою допомогою відповідно до частини 6 статті 3 Директиви 2003/54/ЄС. З метою покращення якості таких відомостей, що надаються споживачам, зокрема, що стосується кількості енергії з відновлюваних джерел, що була вироблена новими установками, належить, щоб Комісія зробила оцінку ефективності заходів, що були вжиті державами-членами.
- (55) Директивою Європейського Парламенту та Ради № 2004/8/ЄС від 11 лютого 2004 року щодо сприяння когенерації на основі попиту на корисну теплову енергію на внутрішньому ринку енергії ⁽¹⁾ передбачаються гарантії походження для доведення походження електроенергії, що була вироблена на теплоелектростанції з високою продуктивністю. Такі гарантії походження не можуть використовуватись для зазначення використання енергії, що була вироблена з відновлюваних джерел, відповідно до частини 6 статті 3 Директиви 2003/54/ЄС, оскільки останнє могло б призвести до подвійного обліку, а також до подвійного повідомлення.
- (56) Самі по собі гарантії походження не надають права скористатися національними режимами надання допомоги.
- (57) Існує необхідність у підтримці інтеграції до мережі транспортування та розподілу, енергії, що була вироблена з відновлюваних джерел, а також систем зберігання енергії для інтегрованого періодичного видобутку енергії з відновлюваних джерел.
- (58) Належало б прискорити розробку проектів в сфері відновлюваних енергоресурсів, враховуючи «проекти європейського значення в сфері відновлюваних енергоресурсів» в рамках програми, пов'язаної з трансєвропейською мережею енергії (RTE-E). З цією метою Комісія повинна також проаналізувати питання покращення фінансування таких проектів. Належало б приділити особливу увагу проектам в сфері відновлюваних енергоресурсів, які сприятимуть відчутному збільшенню безпеки енергопостачання на території Співтовариства та сусідніх держав.
- (59) Об'єднання енергосистем між країнами дозволяє інтегрувати електроенергію, що була вироблена з відновлюваних джерел. Більше того – вирівнювати коливання, об'єднання енергосистем може скоротити витрати на вирівнювання, сприяти справжній конкуренції призводячи до зниження цін та підтримувати розвиток мереж. Більше того, розподіл та оптимальне використання транспортних потужностей могли б сприяти попередженню нагальної потреби у побудові нової інфраструктури.
- (60) Пріоритетний та гарантований доступи для електроенергії, що походить з відновлюваних джерел енергії є важливими для інтеграції відновлюваних джерел енергії у внутрішній ринок електроенергії відповідно до частини 2 статті 11 та поглиблення – відповідно до частини 3 статті 11 Директиви 2004/54/ЄС. Вимоги щодо підтримки експлуатаційної надійності та безпеки мережі, а також диспетчерського управління можуть відрізнитися в залежності від характеристик національної мережі та її належного функціонування. Пріоритетний доступ до мережі надає підключеним до неї виробникам електроенергії з відновлюваних джерел гарантію того, що вони будуть в змозі продавати та транспортувати вироблену з відновлюваних джерел електроенергію відповідно до правил підключення в будь-який момент, коли джерело стає доступним для використання. Якщо отримана з відновлюваних джерел енергія інтегрується до спотового ринку, гарантований доступ забезпечує, що будь-яка енергія, що продається та може скористатися допомогою, має доступ до мережі, що дозволяє використовувати максимальну кількість виробленої з відновлюваних джерел електроенергії, що отримується з підключених до мережі установок. Однак, останнє не зобов'язує держави-члени надавати підтримку або робити обов'язковим закупівлю енергії, що видобувається з відновлюваних джерел. В інших системах визначається фіксована ціна для електроенергії, що видобувається з відновлюваних джерел, за загальним правилом така ціна визначається в комплексі з зобов'язанням для оператора мережі про закупівлю. В такому випадку пріоритетний доступ вже було надано.
- (61) За певних обставин відсутня можливість повною мірою гарантувати транспортування та розподіл електроенергії, що була вироблена з відновлюваних джерел без порушення надійності або безпечності мережі. Таким чином, може виявитись обґрунтованим надання фінансової компенсації її виробникам. Однак, ця Директива має на меті стабільне збільшення обсягів транспортування та розподілу електроенергії, що була видобута з відновлюваних джерел енергії, не впливаючи на надійність або безпечність мережі. З цією метою держави-члени повинні вжити належні заходи для того, що дозволити більш значне проникнення електроенергії, що видобувається з відновлюваних джерел, зокрема з урахуванням особливостей змінних ресурсів або ресурсів, що на цей час не підлягають зберігання. В міру того, наскільки встановлені на підставі цієї Директиви цілі того вимагають, підключення нових установок з виробництва відновлюваної енергії повинно бути дозволено якомога скоріше. Для прискорення процедур підключення до мережі, держави-члени могли б передбачити пріоритетні підключення або зарезервовані канали підключення для нових установок, на яких виробляється електроенергія з відновлюваних джерел.
- (62) Витрати на підключення до електричних та газових мереж нових виробників електроенергії та газу, що використовують відновлювані джерела енергії повинні бути об'єктивними, прозорими та недискримінаційними, а також повинні бути належним чином враховані переваги, надані мережам електроенергії та газу інтегрованими виробниками електроенергії з відновлюваних джерел та місцевими виробниками газу з відновлюваних джерел.

⁽¹⁾ ОВ L 52 від 21.2.2004, С. 50.

- (63) Виробники електроенергії, що мають намір використовувати потенціал енергії, видобутої з відновлюваних джерел у периферійних районах Співтовариства, зокрема в острівних районах та районах, що мають низьку густину населення, повинні скористатися, за умов наявності такої можливості, розумною вартістю підключення для того, щоб вони не перебували у невідповідному становищі у порівнянні з виробниками, що розміщуються у більш центральних, більш індустріалізованих та більш густо населених регіонах.
- (64) Директивою 2001/77/ЄС запроваджено рамки для інтеграції в мережу електроенергії, що виробляється з відновлюваних джерел. Однак, поточний рівень інтеграції до мережі значною мірою відрізняється в залежності від конкретної держави-члена. Отже, з цієї причини належало б посилити рамки та регулярно перевіряти їх застосування на національному рівні.
- (65) Виробництво біопалива повинно бути стабільним. Біопаливо, що використовується для досягнення передбачених цією Директивою цілей, а також біопаливо, що підлягає застосуванню національних режимів допомоги повинно, таким чином, в обов'язковому порядку задовольняти критеріям стабільності.
- (66) Співтовариство повинно вжити належні заходи в рамках цієї Директиви, враховуючи критерії стабільності для біопалива та розробки біопалива другого та третього поколінь на території Співтовариства та у всьому світі, а також воно повинно поглиблювати сільськогосподарські дослідження та отримання знань в цих сферах.
- (67) Застосування критеріїв стабільності до біопалива є позбавленим своєї мети, якщо такі продукти, що не задовольняють зазначеним критеріям та мали б бути використаними як біопаливо, в кінцевому рахунку використовуються як біопаливні рідини для виробництва теплової або електричної енергії. Таким чином, критерії стабільності повинні також застосовуватись до біопаливних рідин взагалі.
- (68) Європейська Рада у березні 2007 року запропонувала Комісії подати пропозицію щодо глобальної Директиви стосовно всіх відновлюваних джерел енергії, в якій могли б міститися критерії та положення, спрямовані на забезпечення стабільного виробництва та використання біоенергетичних ресурсів. Такі критерії стабільності повинні були б сформувані узгоджений комплекс в середині більш широкої програми, яка охоплює всі біопаливні рідини, а не лише біопаливо. Отже, належить включити такі критерії стабільності до цієї Директиви. З метою забезпечення послідовних кроків між енергетичною та екологічною політиками, звільнення підприємств від додаткових витрат та уникнення суперечностей в екологічних стандартах, які могли б виникнути внаслідок непослідовних кроків, головним є передбачити однакові критерії стабільності для використання біопалива, що використовується в цілях цієї Директиви, з одного боку, та в цілях Директиви 98/70/ЄС, з іншого. З тих самих причин належить уникати подвійної звітності в цьому контексті. Крім того, Комісія та національні компетентні органи влади повинні координувати їх діяльність в рамках комітету, спеціально уповноваженого для розгляду питань стабільності. Більше того, Комісія повинна визначити у 2009 році можливість включити інші види застосування біомаси, а також пов'язані з цим умови.
- (69) Зростання світового попиту на біопаливо та біопаливні рідини, а також передбачені цією Директивою заходи на користь їх використання не повинні призводити до сприяння деструкції земель, що мають багату різноманітність біологічних видів. Такі вичерпані ресурси, значення яких для всього людства є визнаним у багатьох міжнародних документах, повинні перебувати під охороною. На території Співтовариства, споживачі вважали б морально неприйнятним, щоб збільшене використання біопалива призвело до знищення багатих земель, що стосується різноманітності біологічних видів. З урахуванням зазначеного вище, існує необхідність передбачити критерії стабільності, спрямовані на забезпечення можливості для біопалива та біопаливних рідин скористатися заходами зі стимулювання лише в разі існування гарантії того, що вони не вироблялись разом з сировиною, що вирощується на територіях, які мають значення з точки зору різноманітності біологічних видів, або у випадку територій, що призначаються для охорони природи, або захисту екосистем та видів, що є рідкісними, перебувають під загрозою або на межі зникнення, якщо зазначений компетентний орган доводить, що виробництво сировини не зашкодило такому призначенню. Критеріями стабільності повинно передбачатись, що ліс має багату різноманітність біологічних видів, якщо мова йде про одвічний ліс відповідно до визначення, що використовується Організацією Об'єднаних Націй для харчової промисловості та сільського господарства (FAO) у її оцінці світових лісових ресурсів, що використовується всіма країнами для того, щоб звітувати про поширеність одвічних лісів або, якщо останні перебувають під охороною національного законодавства з охорони природи. Повинні бути включені території, на яких відбувається збір лісової недеревинної продукції, за умови незначного впливу людини. Інші, визначені FAO типи лісів, такі як: природні змінені ліси, напівприродні ліси та насадження – не повинні розглядатись як одвічні ліси. Крім того, враховуючи велике значення, яке мають деякі луки з точки зору різноманітності біологічних видів, як в помірних так і в тропічних зонах, враховуючи савани, степи, порослі кущами ділянки, а також луки, що є дуже багатими на біологічні види, біопаливо з сировини, що була вирощена на ґрунтах такого типу не повинно скористатися передбаченими цією Директивою заохочувальними заходами. Комісія повинна уточнити критерії та географічні зони, що дозволяють визначити такий тип луків, що має велике значення з точки зору біологічної різноманітності відповідно до наявних наукових даних та відповідних міжнародних стандартів.
- (70) У випадку, коли землі, які містять в собі значну кількість вуглецю, у їх ґрунтах або їх рослинності, починають застосовувати для вирощення сировини, необхідної для виробництва біопалива або біопаливних рідин, зазвичай частина вуглецю з ґрунту вивільняється в атмосферу, де створює вуглекислий газ. В результаті цього негативні наслідки на парникові гази можуть послабитися, а у деяких випадках навіть скасувати, сприятливі наслідки від використання біопалива або біопаливних рідин. Отже, наслідки цієї стратегії, що стосується виробництва вуглецю повинні повною мірою бути врахованими під

час обчислення скорочення викидів парникових газів внаслідок застосування певних видів біопалива та біопаливних рідин. Останнє було б необхідним для того, щоб обчислення скорочення викидів парникових газів повною мірою враховувало вуглецеві наслідки від використання біопалива та біопаливних рідин.

- (71) Під час обчислення наслідків для парникових газів від зміни призначення земель суб'єкти економічної діяльності повинні мати можливість використовувати реальні значення запасів вуглецю, пов'язаних з референтним використанням земель та використанням земель після зміни їх призначення земель. Вони повинні також мати можливість використовувати стандартні значення. Робота міжурядової групи експертів щодо зміни клімату є належною базою для таких стандартних значень. На цей час зазначена робота не була презентована в формі, що може безпосередньо використовуватись суб'єктами економічної діяльності. Таким чином, Комісія повинна розробити використовуючи цю роботу настанови, які були б базою для обчислення змін запасів вуглецю в цілях цієї Директиви, враховуючи, що стосується змін, які впливають на лісові угіддя з лісовим покривом від 10% до 30%, савани, порослі кущами ділянки та луки.
- (72) Комісія повинна розробити методику для оцінки впливу осушення торфовищ на викиди парникових газів.
- (73) Зміна призначення земель з метою виробництва палива не повинна відбуватись, якщо втрати вуглецю, що виникають внаслідок такої зміни призначення не можуть протягом обґрунтованого строку, враховуючи невідкладність боротьби з кліматичними змінами, бути компенсованими скороченням викидів парникових газів в результаті виробництва біопалива та біопаливних рідин. Останнє не допустить зобов'язання суб'єктів економічної діяльності на проведення невиправдано обтяжливих досліджень, а також не допустить зміни призначення таких земель відповідно до передбаченого цією Директивою порядку. Посилання на заболочені території повинно враховувати визначення, що міститься в прийнятій 2 лютого 1971 року в Рамсарі Конвенції про заболочені території міжнародного значення, зокрема такі як зони розповсюдження водних птахів.
- (74) Передбачені цією Директивою заохочувальні заходи сприятимуть збільшенню виробництва біопалива та біопаливних рідин у всьому світі. Біопаливо та біопаливні рідини, що були вироблені з сировини, отриманої на території Співтовариства, повинні також дотримуватись положень Співтовариства, що стосується екологічних питань в галузі сільського господарства, враховуючи питання, пов'язані з охороною якості підземних та

поверхневих вод, а також положень соціальної сфери. Однак, можна побоюватись того, що під час виробництва біопалива та біопаливних рідин в деяких третіх країнах не виконуються мінімальні екологічні та соціальні вимоги. Отже є підстави заохочувати до розробки багатосторонніх та двосторонніх угод, а також до створення національних або міжнародних добровільних систем, якими враховуються основні екологічні та соціальні аспекти для стимулювання в усьому світі до стабільного виробництва біопалива та біопаливних рідин. За відсутності таких угод або систем держави-члени повинні вимагати від суб'єктів економічної діяльності, щоб останні подавали присвячений цим питанням звіт.

- (75) Положення, пов'язані з програмою для стабільності енергетичного використання біомаси в інших цілях, ніж виробництво біопалива та біопаливних рідин, повинно перевірятись Комісією у 2009 році, з урахуванням необхідності стабільного управління потребами в отриманні біомаси.
- (76) Критерії стабільності є корисними лише, якщо вони призводять до змін у поведінці суб'єктів економічної діяльності. Ці зміни відбудуться лише у випадку, якщо біопаливо та біопаливні рідини, які задовольняють цим критеріям підлягатимуть збільшенню ціни у порівнянні з тими, що не задовольняють зазначеним критеріям. За методом балансу мас, що застосовується для перевірки відповідності, існує фізичний зв'язок між виробництвом біопалива та біопаливних рідин, що задовольняють критеріям стабільності та споживанням біопалива та біопаливних рідин на території Співтовариства, що створює рівновагу між пропозицією та попитом, а також забезпечує підвищення цін, що є більшим за підвищення цін в системах, де відсутній такий фізичний зв'язок. Для того, щоб біопаливо та біопаливні рідини, які задовольняють критеріям стабільності могли продаватись за більш високу ціну, метод балансу мас повинен, отже, застосовуватись для перевірки відповідності. Останнє повинно підтримувати цілісність системи уникаючи непотрібного навантаження на промисловість. Однак повинні вивчатись і інші методи перевірки.
- (77) Якщо є підстави, належить, щоб Комісія враховувала оцінку екосистем на тисячоліття, що містить корисну інформацію, зонайменше, для збереження зон, які надають базове використання екосистемами в критичних ситуаціях, таких як басейнові природоохоронні заходи та заходи боротьби з ерозією.
- (78) Належить здійснювати нагляд за наслідками біомаси, такими як наслідки, викликані змінами у використанні земель, враховуючи міграцію, введення екзотичних агресивних видів та іншого впливу на біорізноманітність, а також впливу на виробництво продуктів харчування та місцевий добробут. Комісія повинна враховувати всі корисні джерела інформації, зокрема карту голодуючих FAO. Біопаливо належить пропагувати таким чином, щоб заохочувати до більшої продуктивності сільського господарства та використання деградованих земель.

- (79) В інтересах Співтовариства сприяти розробці багатосторонніх та двосторонніх угод, а також національних або міжнародних добровільних систем, що встановлюють стандарти для виробництва біопалива та біопаливних рідин з дотриманням екологічних вимог та підтверджують, що процеси виробництва біопалива та біопаливних рідин відповідають цим стандартам. З цієї причини належало б передбачити, що такі угоди або системи були визнані як такі, що надають надійні відомості та дані, за умови, що вони відповідають необхідним стандартам надійності прозорості та нагляду, що здійснюється незалежним органом.
- (80) Повинні бути запроваджені точні правила для обчислення викидів парникових газів в результаті використання біопалива та біопаливних рідин, а також викопного палива, яке вони замінюють.
- (81) Супутні продукти, що отримуються під час виробництва або споживання повинні враховуватись під час обчислення викидів парникових газів. Метод заміни відповідає цілям аналізу стратегій, але не відповідає нормативно-правовому регулюванню, що застосовується до різних суб'єктів економічної діяльності та до різних партій призначеного для транспорту палива. В такому випадку найбільш належним є метод розподілу енергії у зв'язку з тим, що його легко застосовувати, він є передбачуваним, що стосується тривалості, мінімізує недоцільні заходи стимулювання та забезпечує результати в цілому порівнянні з результатами, отриманими внаслідок використання методу заміни. В цілях аналізу стратегій Комісія повинна також, у своєму звіті, подати результати, отримані внаслідок використання методу заміни.
- (82) З метою уникнення надмірного адміністративного тягаря перелік значень за замовчуванням повинен бути запроваджений для спільних шляхів виробництва біопалива, і цей перелік повинен поновлюватись та розширятись в разі появи нових надійних даних. Суб'єкти економічної діяльності повинні завжди мати право посилається на передбачений цим переліком рівень скорочення викидів парникових газів, що стосується біопалива та біопаливних рідин. Якщо значення за замовчуванням, закріплене за скороченням викидів парникових газів процесом виробництва є нижчим за необхідний мінімальний рівень скорочення таких викидів, необхідно було б вимагати у виробників, які мають намір довести, що вони дотримуються цього мінімального рівня – показати, що рівень фактичних викидів внаслідок їх процесу виробництва є нижчим за рівень, що був передбачений для обчислення значень за замовчуванням.
- (83) Дані, що використовуються для обчислення значення за замовчуванням повинні отримуватись із спеціалізованих та незалежних наукових джерел та, в разі необхідності, оновлюватись в міру просування робіт. Комісія повинна заохочувати ці джерела цікавитись, у зв'язку з оновленням їх робіт, викидами, що відбуваються внаслідок землеробства, впливом регіональних та кліматологічних умов, наслідками землеробства, що використовує метод стабільного сільського господарства та метод органічного землеробства, а також науковий внесок виробників, на території Співтовариства та третіх країн, та громадянського суспільства.
- (84) Для того, щоб не заохочувати до вирощування сировини для виробництва біопалива та біопаливних рідин на землях, де така діяльність призведе до підвищеного рівня викидів парникових газів, застосування значень за замовчуванням для вирощування повинно обмежуватись регіонами, в яких такі наслідки можуть бути гарантовано виключеними. Однак, для того, щоб уникнути надмірного адміністративного тягаря, належить, щоб держави-члени розробили національні та регіональні середні значення для викидів в результаті землеробства, враховуючи викиди в результаті використання добрив.
- (85) Відбувається зростання світового попиту на сільськогосподарську сировину. Частина відповіді на такий зростаючий попит відбудеться шляхом збільшення площі сільськогосподарських земель. Відновлення земель, які були значною мірою деградовані або забруднені і, отже, які не можуть в їх нинішньому стані використовуватись для сільськогосподарських цілей, є засобом для збільшення площі земель, придатних для землеробства. Режим стабільності повинен заохочувати до використання деградованих земель, що були відновлені, оскільки заохочення до використання біопалива та біопаливних рідин призведе до зростання попиту на сировину сільськогосподарського походження. Навіть, якщо біопаливо виробляється з сировини, що походить з вже орних земель, чисте збільшення попиту на сільськогосподарські культури внаслідок заохочення до використання біопалива може призвести до чистого збільшення оброблюваної площі. Це могло б вплинути на землі із значним запасом вуглецю та призвести до шкідливих втрат вуглецю. Для зменшення цього ризику належить вводити супровідні заходи, спрямовані на стимулювання до підвищення відсотка продуктивності для земель, що вже використовувались для землеробства, використання деградованих земель та ухвалення норм щодо питань стабільності, подібних до тих, що передбачені цією Директивою для споживання біопалива в межах Співтовариства та в інших країнах, що споживають біопаливо. Комісія повинна розробити конкретну методіку для скорочення до мінімальних викидів парникових газів, що були викликані непрямыми змінами у використанні земель. З цією метою Комісія повинна зокрема проаналізувати на основі найкращих наявних наукових даних включення показника, що відповідає непрямым змінам у господарському використанні земель під час обчислення викидів парникових газів, а також необхідність заохочувати до використання стабільних видів біопалива, які мінімізують вплив від зміни господарського використання земель та підвищують стабільність біопалива по відношенню до непрямої зміни у використанні земель. Під час розробки цієї методіки Комісія повинна зокрема розглянути питання потенційних наслідків від непрямої зміни у використанні земель, спричинених біопаливом, що було вироблене з целюлозних нехарчових матеріалів та лігноцелюлозних матеріалів.
- (86) Для того, щоб частка ринку біопалива досягла задовільного рівня, потрібно було б стежити за тим, щоб розміщене на ринку дизельне паливо мало вміст біодизельного палива, який би перевищував вміст, передбачений стандартом EN590/2004.
- (87) Для забезпечення того, щоб біопаливо, виробництво якого розширює діапазон використовуваної сировини стало рентабельним, належить надавати більше значення цьому біопаливу в національних зобов'язаннях в сфері біопалива.

- (88) Регулярні звіти повинні подаватись для того, щоб підтримувати окрему увагу на технічному прогресі в сфері розвитку енергії, що видобувається з відновлюваних джерел на національному рівні та рівні Співтовариства. Існують підстави зобов'язати до застосування гармонізованого зразка для національних планів дії щодо відновлюваних енергоресурсів, які держави-члени повинні подавати. Ці плани могли б включати оцінку витрат та переваг для передбачених заходів, заходи щодо необхідних розширення та/або посилення інфраструктури існуючої мережі, оцінку витрат та переваг, пов'язаних з розвитком енергоресурсів, що виробляються з відновлюваних джерел та обсяги виробництва яких перевищують передбачений орієнтовним переходом рівень, інформацію про національні режими надання допомоги та про способи використання видобутої з відновлюваних джерел енергії у нових та модернізованих будівлях.
- (89) Під час розробки режимів допомоги держави-члени могли б передбачити заохочення до використання біопалива, що надає додаткові переваги – зокрема диверсифікацію в результаті виготовлення біопалива з відходів, залишків, целюлозних нехарчових матеріалів та лігноцелюлозних матеріалів та водоростей, а також рослин, що не потребують зрошення та вирощуються у посушливих зонах для боротьби з перетворенням територій в пустелю – з належним врахуванням відмінності витрат між виробництвом енергії з традиційних видів біопалива, з одного боку, та з інших видів біопалива, що мають додаткові переваги, з іншого боку. Держави-члени могли б заохочувати до інвестування в пов'язані з цими технологіями дослідження та розвиток, а також в інші технології, що використовують відновлювану енергію, які здобувають конкурентоспроможність лише на довгостроковій основі.
- (90) Імплементация цієї Директиви повинна враховувати, в разі необхідності, положення Конвенції про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля, зокрема в тій редакції, в якій вона була імплементована Директивою Європейського Парламенту та Ради №2003/4/ЄС від 28 січня 2003 року про доступ громадськості до інформації в сфері довкілля ⁽¹⁾.
- (91) Існують підстави для ухвалення заходів, необхідних для імплементации цієї Директиви відповідно до Рішення Ради № 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року про встановлення порядку реалізації наданих Комісії виконавчих повноважень ⁽²⁾.
- (92) Зокрема належить уповноважити Комісію ухвалити заходи для адаптації методологічних принципів та значень, які дозволяють визначити чи були виконані критерії стабільності, що стосується біопалива та біопаливних рідин, для адаптації енергосемності призначеного для транспорту палива до технічного та наукового прогресу, для встановлення критеріїв та географічних ареалів з метою визначення луків, з високим рівнем біорізноманітності, а також для встановлення точних визначень для значною мірою деградованих або забруднених земель. Ці заходи мають
- загальне розповсюдження, а також мають на меті внести зміни до несуттєвих положень цієї Директиви, враховуючи її доповнення шляхом додавання нових несуттєвих положень, вони повинні бути ухвалені відповідно до підконтрольної регулятивної процедури, передбаченої статтею 5 (а) Рішення 1999/468/ЄС.
- (93) Положення Директиви 2001/77/ЄС та Директиви 2003/30/ЄС, що частково співпадають з положеннями цієї Директиви повинні бути скасованими в останній можливий момент з метою транспонування цієї Директиви. Ті положення, що стосуються питань цілей та звітів на 2010 рік повинні бути чинними до 31 грудня 2011 року. Отже, існує необхідність внести зміни до Директиви 2001/77/ЄС та Директиви 2003/30/ЄС відповідно.
- (94) Виходячи з того, що заходи, передбачені статтями 17 – 19, мають також вплив на функціонування внутрішнього ринку, шляхом гармонізації критеріїв стабільності для біопалива та біопаливних рідин для цифрового визначення цілей і, отже, вони полегшують відповідно до частини 8 статті 17 торгівлю між державами-членами біопаливом та біопаливними рідинами, які відповідають цим умовам, вони ґрунтуються на статті 95 Договору.
- (95) Режим стабільності не повинен перешкоджати державам-членам враховувати в їх національних режимах надання допомоги, підвищених витрат на виробництво біопалива та біопаливних рідин, які мають переваги, що перевищують встановлені цим режимом мінімальні значення.
- (96) Оскільки загальні цілі цієї Директиви, якими встановлюється на рівні 20% – частка енергії, що видобувається з відновлюваних джерел у кінцевому сукупному споживанні енергії Співтовариства та на рівні 10% – частка енергії, що видобувається з відновлюваних джерел у споживанні енергії, призначеної для транспорту на території кожної держави-члена починаючи з цього часу і до 2020 року, не можуть бути достатньою мірою реалізовані державами-членами і, отже, можуть, з урахуванням масштабів заходу, бути краще реалізованими на рівні Співтовариства, Співтовариством можуть бути вжиті заходи відповідно до передбаченого статтею 5 Договору принципу субсидіарності. Відповідно до викладеного в зазначеній статті принципу пропорційності – ця Директива не виходить за межі того, що є необхідним для досягнення таких цілей.
- (97) Відповідно до пункту 34 Міжінституційної угоди про «Покращення законотворчої діяльності» ⁽³⁾ держави-члени заохочуються до розробки для їх власних потреб та в інтересах Співтовариства, їх власних таблиць, які ілюструють, в міру можливого, відповідність між цією Директивою та заходами з транспонування, та оприлюднювати такі таблиці,

⁽¹⁾ ОВ L 41 від 14.2.2003, С. 26.

⁽²⁾ ОВ L 184 від 17.7.1999, С. 23.

⁽³⁾ ОВ С 321 від 31.12.2003, С. 1.

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

*Стаття 1***Предмет та сфера застосування**

Цією Директивою визначаються спільні рамки для заохочення до видобутку енергії з відновлюваних джерел. Нею передбачаються обов'язкові національні цілі для частки енергії, що видобувається з відновлюваних джерел у сукупному кінцевому споживанні енергії, а також частки енергії, що видобувається з відновлюваних джерел для споживання енергії у транспортному секторі. Нею запроваджуються правила щодо статистичних трансфертів між державами-членами, спільних проектів між останніми та з третіми країнами, гарантій походження, адміністративних процедур, інформації, підготовки кадрів та доступу до електромережі для енергії, що була видобута з відновлюваних джерел. Нею визначаються критерії стабільності для біопалива та біопаливних рідин.

*Стаття 2***Визначення**

В цілях цієї Директиви застосовуються визначення Директиви 2003/54/ЄС.

Крім того застосовуються наступні визначення:

- (a) «енергія, вироблена з відновлюваних джерел» означає енергію, вироблену з невикопних відновлюваних джерел, зокрема: енергію вітру, сонячну, аероермічну, геотермічну, гідротермічну, морську та гідроелектричну, біомаси, газ від захоронення відходів, газ зі станцій очищення стічних вод та біогаз;
- (b) «аеротермічна енергія» означає енергію, що була накопичена в формі теплової енергії у повітряному середовищі;
- (c) «геотермічна енергія» означає енергію, що була накопичена в формі теплової енергії під твердим шаром земної поверхні;
- (d) «гідротермічна енергія» означає енергію, що була накопичена в формі теплової енергії в поверхневих водах;
- (e) «біомаса» означає частину продуктів, що підлягає біологічному розкладенню, відходи та залишки біологічного походження, що отримуються з сільського господарства (враховуючи речовини рослинного та тваринного походження), лісового господарства та суміжних галузей, враховуючи рибальство та аквакультуру, а також частину промислових та міських відходів, що підлягає біологічному розкладенню;
- (f) «сукупне кінцеве споживання енергії» означає енергоресурси, що постачаються в енергетичних цілях для промисловості, транспорту, домашнього господарювання, послуг, враховуючи комунальне обслуговування, сільського господарства, лісового господарства та рибальства, враховуючи електроенергію та теплову енергію, що споживаються галуззю енергії з виробництва електроенергії та теплової енергії, а також втрат для виробництва та транспортування електроенергії та теплової енергії;
- (g) «міські системи опалення» або «міські системи охолодження» означає розподіл теплової енергії в формі пари, теплої води або рідких холодоагентів, з будь-якої центральної установки їх виробництва через мережу до численних будівель або об'єктів для опалення або охолодження приміщень або для промислового опалення чи охолодження;
- (h) «біопаливна рідина» означає рідке паливо, що виробляється з біомаси та призначається для енергетичного використання, іншого аніж транспорт, враховуючи виробництво електроенергії, опалення або охолодження.
- (i) «біопаливо» означає вироблене з біомаси рідке або газоподібне паливо, що використовується для транспорту;
- (j) «гарантія походження» означає електронний документ, що слугує виключно для доведення кінцевому клієнту, що частка або визначена кількість енергії була вироблена з відновлюваних джерел відповідно до вимог частини 6 статті 3 Директиви 2003/54/ЄС;
- (k) «режим надання допомоги» означає будь-який інструмент, режим або механізм, що застосовується будь-якою державою-членом або будь-якою групою держав-членів та призначається для заохочення до використання енергії, що була видобута з відновлюваних джерел завдяки скороченню вартості цієї енергії шляхом збільшення ціни реалізації або обсягу закупівлі цієї енергії, шляхом застосування зобов'язання використовувати цей тип енергії або будь-якого іншого заходу стимулювання; останній включає, але не обмежується, допомогу на інвестування, скорочення податків або звільнення від сплати податків, відшкодування податків, режими надання допомоги, пов'язані із зобов'язанням використовувати енергію, видобуту з відновлюваних джерел, враховуючи ті, що використовують зелені сертифікати та режими прямої підтримки цін, враховуючи спеціальні закупівельні ціни та виплати премій;
- (l) «зобов'язання використовувати енергію, що була видобута з відновлюваних джерел» означає національний режим допомоги, яким від виробників енергії вимагається видобувати певну пропорцію енергії з відновлюваних джерел, від постачальників енергії вимагається пропонувати певну пропорцію енергії, видобутої з відновлюваних джерел у їх пропозиції енергії або вимагається від споживачів енергії використовувати певну пропорцію енергії, що була видобута з відновлюваних джерел. Останнє включає порядок, на підставі якого такі вимоги можуть бути задоволені шляхом використання зелених сертифікатів;
- (m) «реальне значення» скорочення викидів парникових газів для деяких або всіх етапів процесу виробництва, обчислене відповідно до методики, передбаченої в частині C Додатку V;
- (n) «типове значення» означає оцінку репрезентативного скорочення викидів парникових газів, що додається до заданого процесу виробництва біопалива;
- (o) «значення за замовчуванням» означає значення, що отримується з типового значення з урахуванням попередньо встановлених факторів та яке може, на передбачених цією Директивою умовах, бути використаним замість реального значення.

*Стаття 3***Обов'язкові національні глобальні цілі та заходи щодо використання енергії, видобутої з відновлюваних джерел**

1. Кожна держава-член робить все можливе для того, щоб частка енергії, що видобувається з відновлюваних джерел, обчислена відповідно до статей 5 – 11, у кінцевому споживанні енергії станом на 2020 рік відповідала, щонайменше, її національній глобальній меті, що стосується частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел на 2020 рік, як передбачено в таблиці, що міститься в третій колонці частини А Додатку I. Ці обов'язкові глобальні національні цілі є узгодженими з метою отримання частки, щонайменше, 20% енергії, видобутої з відновлюваних джерел у кінцевому сукупному споживанні енергії на території Співтовариства починаючи з цього часу і до 2020 року. Для полегшення реалізації зазначених в цій статті цілей кожна держава-член сприяє та заохочує до енергоефективності та економії енергії.

2. Держави-члени запроваджують ефективно розроблені заходи для забезпечення того, щоб їх частка видобутої з відновлюваних джерел енергії, щонайменше, дорівнювала частці, передбаченій у зазначеному в частині В Додатку I орієнтовному переході.

3. З метою досягнення передбачених частинами 1 та 2 цілей держави-члени можуть зокрема застосовувати наступні заходи:

- (а) режими надання допомоги;
- (б) заходи співробітництва між різними державами-членами, а також з третіми країнами для досягнення їх національних глобальних цілей відповідно до статей 5 – 11.

Без шкоди статтям 87 та 88 Договору держави-члени відповідно до статей 5 – 11 цієї Директиви мають право вирішувати якою мірою їм належить підтримувати енергію, що виробляється з відновлюваних джерел на території іншої держави-члена.

4. Кожна держава-член робить все можливе для того, щоб частка енергії, видобутої з відновлюваних джерел у всіх видах транспорту станом на 2020 рік дорівнювала, щонайменше, 10% її кінцевого споживання енергії в транспортному секторі.

В цілях цієї частини застосовуються наступні положення:

- (а) лише бензин, дизельне паливо та біопаливо, що споживаються автомобільним та залізничним транспортом, а також електроенергія враховуються для обчислення знаменника, тобто загальної кількості енергії, спожитої в транспортному секторі в цілях першого абзацу;
- (б) всі типи виробленої з відновлюваних джерел енергії, що споживаються всіма видами транспорту враховуються для обчислення чисельника, тобто кількості видобутої з відновлюваних джерел енергії, спожитої в транспортному секторі в цілях першого абзацу;
- (с) для обчислення внеску електроенергії, що була видобута з відновлюваних джерел та спожита всіма типами електричних транспортних засобів, в цілях пунктів (а) та (б), держави-члени можуть вибрати чи використовувати середнє значення частки електроенергії, що була видобута з відновлюваних джерел на території Співтовариства, чи значення частки електроенергії, що

була видобута з відновлюваних джерел на території їх країни, що була обчислена за два роки до року, що розглядається. Крім того, споживання електричними автотранспортними засобами електроенергії, що була видобута з відновлюваних джерел вважається таким, що має коефіцієнт 2,5 від енергоемності надходжень електроенергії, що була вироблена з відновлюваних джерел.

Комісія, в разі необхідності, подає до 31 грудня 2011 року пропозицію, яка дозволяє, за певних умов, передбачити використання загальної кількості електроенергії, що була видобута з відновлюваних джерел для забезпечення всіх типів електричних транспортних засобів.

Також, в разі необхідності, Комісія подає до 31 грудня 2011 року методичку для обчислення внеску водню, що походить з відновлюваних джерел, у загальну структуру енергозабезпечення.

*Стаття 4***Національні плани дії в сфері відновлюваних енергоносіїв**

1. Кожна держава-член ухвалює національний план дії в галузі відновлюваних джерел енергії. Національні плани дії в галузі відновлюваних джерел енергії встановлюють для держав-членів національні цілі щодо частки енергії, яка видобувається з відновлюваних джерел та споживається у сфері транспорту та у сфері виробництва електроенергії, опалення та охолодження у 2020 році, враховуючи наслідки від інших заходів, пов'язаних з енергоефективністю кінцевого споживання енергії; в них подається опис заходів, які повинні бути вжиті для досягнення національних глобальних цілей, зокрема співробітництва між місцевими, регіональними та національними органами влади, передбачених статистичних трансфертів або спільних проектів, розробки національних стратегій, спрямованих на розвиток ресурсів біомаси для різноманітного використання, а також заходів, що є необхідними для дотримання положень статей 13 – 19.

До 30 червня 2009 року Комісія затверджує зразок для національних планів дії. Цей зразок містить передбачені Додатком VI мінімальні вимоги. Держави-члени повинні дотримуватись цього зразка для подання їх національних планів дії в галузі відновлюваних джерел енергії.

2. Держави-члени передають Комісії їх національні плани дії в галузі відновлюваної енергії до 30 червня 2010 року.

3. За шість місяців до подання національного плану дії в галузі відновлюваної енергії кожна держава-член опубліковує та передає Комісії розрахунковий документ, в якому зазначається:

- (а) її оцінка надмірного обсягу видобутку енергії з відновлюваних джерел по відношенню до орієнтовного переходу, який міг би бути переданим іншим державам-членам відповідно до статей 6 – 11, а також її оцінка можливостей здійснення спільних проектів станом до 2020 року;
- (б) оцінка попиту на видобуту з відновлюваних джерел енергію, що може бути задоволений іншими способами, аніж національне виробництво станом до 2020 року.

Ці відомості можуть містити інформацію про витрати та переваги, а також про фінансування. Попередні розрахунки оновлюються у звітах держав-членів, як передбачено пунктами (l) та (m) частини 1 статті 22.

4. Держава-член, що має частку енергії, видобутої з відновлюваних джерел, яка є нижчою за передбачене орієнтовним переходом значення для безпосередньо попереднього двохрічного періоду, передбаченого частиною В Додатку I, подає Комісії до 30 червня наступного року національний план дій в галузі відновлюваних джерел енергії зі змінами, із зазначенням пропорційних заходів, які вона планує вжити для того, щоб, відповідно до обґрунтованого графіка, відповідати передбаченому в частині В Додатку I орієнтовному переходу.

Комісія може, якщо значення держави-члена лише незначною мірою не відповідає значенню, що було передбачене орієнтовним переходом, та належним чином враховуючи поточні та майбутні заходи, що вживаються державою-членом, ухвалити рішення, яким держава-член звільнятиметься від її зобов'язання подавати національний план дій в галузі відновлюваних джерел енергії зі змінами.

5. Комісія здійснює оцінку національних планів дій в галузі відновлюваних джерел енергії, зокрема адекватність заходів, передбачених державою-членом відповідно до частини 2 статті 3. Комісія може видати рекомендацію у відповідь на національний план дій в галузі відновлюваних джерел енергії або у відповідь на національний план дій в галузі відновлюваних джерел енергії зі змінами.

6. Комісія передає Європейському Парламенту національні плани дій в галузі відновлюваних джерел енергії та розрахункові документи в передбаченій частиною 2 статті 24 формі, в якій відбулося оприлюднення зазначених документів на засадах прозорості, а також будь-яку рекомендацію відповідно до частини 5 цієї статті.

Стаття 5

Обчислення частки енергії, видобутої з відновлюваних джерел

1. Сукупне кінцеве споживання енергії, що була видобута з відновлюваних джерел на території кожної держави-члена обчислюється як сума:

- (a) кінцевого сукупного споживання електроенергії, що була видобута з відновлюваних джерел енергії;
- (b) кінцевого сукупного споживання енергії, видобутої з відновлюваних джерел енергії для опалення та охолодження; та
- (c) кінцевого споживання енергії, видобутої з відновлюваних джерел, в транспортному секторі.

Для підрахунку частки видобутої з відновлюваних джерел енергії у кінцевому сукупному споживанні – видобуті з відновлюваних джерел газ, електроенергія та водень повинні враховуватись лише один раз в цілях застосування пункту (a), пункту (b) або пункту (c) першого абзацу.

Не виключаючи застосування другого абзацу частини 1 статті 17 до розрахунку не беруться біопаливо та біопаливні рідини, які не відповідають критеріям, викладеним в частинах 2 – 6 статті 17.

2. Якщо будь-яка держава-член вважає, що вона з причин форс-мажору не в змозі досягти цілі, що була для неї

передбачена в третій колонці таблиці Додатку I щодо частки енергії, видобутої з відновлюваних джерел у сукупному кінцевому споживанні енергії станом на 2020 рік, вона невідкладно інформує про це Комісію. Якщо Комісія вирішує, що форс-мажор було доведено, вона визначає якою мірою кінцеве сукупне споживання енергії, видобутої з відновлюваних джерел, може бути скорегованим для 2020 року.

3. В цілях пункту (a) частини 1 сукупним кінцевим споживанням електроенергії, видобутої з відновлюваних джерел енергії, є кількість електроенергії, видобутої на території будь-якої держави-члена з відновлюваних джерел за винятком електроенергії, виробленої на гідроакмулюючих електростанціях з попередньо відкачаної води вищого рівня.

У комбінованих установках, що використовують як джерела відновлюваної енергії, так і традиційні джерела енергії, враховується лише та частка електроенергії, що була видобута з відновлюваних джерел. Для здійснення такого обчислення внесок кожного джерела енергії обчислюється на основі енергоємності.

Електроенергія, що була вироблена з гідроенергії та енергії вітру враховується відповідно до формул нормалізації, викладених в Додатку II.

4. В цілях пункту (b) частини 1 сукупним кінцевим споживанням енергії, видобутої з відновлюваних джерел енергії для опалення та охолодження, є кількість енергії централізованого опалення та охолодження, що була вироблена на території будь-якої держави-члена з відновлюваних джерел, до якої додається додаткове споживання виробленої з відновлюваних джерел енергії у промисловості, домашньому господарстві, сфері обслуговування, сільському господарстві, лісовому господарстві та рибальстві в цілях опалення, охолодження та переробки.

У комбінованих установках, що використовують як джерела відновлюваної енергії, так і традиційні джерела енергії, враховується лише та частка енергії на опалення та охолодження, що була видобута з відновлюваних джерел. Для здійснення такого обчислення внесок кожного джерела енергії обчислюється на основі енергоємності.

Аеротермічна, геотермічна та гідротермічна енергія, що була вловлена тепловими помпами враховується в цілях пункту (b) частини 1, якщо кінцевий енергетичний ККД значною мірою перевищує початкові енергетичні витрати, необхідні для того, щоб запустити теплові помпи. В цілях цієї Директиви кількість теплової енергії повинна розглядатись як кількість енергії, видобутої з відновлюваних джерел та обчислюватись за методикою, передбаченою Додатком VII.

Термічна енергія, що генерується системами пасивної енергії, які дозволяють зменшити споживання енергії пасивним способом, шляхом використання проектування будівель або теплової енергії, що була вироблена з невідновлюваних джерел, не враховується в цілях пункту (b) частини 1.

5. Енергоємність призначеного для транспорту палива, що зазначається в Додатку III, тлумачиться як така, що встановлюється в цьому Додатку. До Додатку III можуть бути внесені зміни з метою адаптації до технічного та наукового прогресу. Нормативні акти, призначені для внесення змін до несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюються відповідно до підконтрольної регулятивної процедури, передбаченої в частині 4 статті 25.

6. Частка енергії, видобутої з відновлюваних джерел обчислюється шляхом поділу сукупного кінцевого споживання енергії, видобутої з відновлюваних джерел на сукупне кінцеве споживання енергії зі змішаних джерел, що виражається у відсотках.

В цілях першого абзацу зазначена в частині 1 сума корегується відповідно до статей 6, 8, 10 та 11.

В обчисленні сукупного кінцевого споживання енергії будь-якої держави-члена з метою оцінки дотримання передбачених цією Директивою цілей та орієнтовного переходу, частка енергії, що споживається в авіаційному секторі вважається такою, що не перевищує 6,18% сукупного кінцевого споживання енергії зазначеної держави-члена. Для Кіпру та Мальти частка енергії, що споживається в авіаційному секторі вважається, пропорційно до сукупного кінцевого споживання енергії цих країн, такою, що не перевищує 4,12%.

7. Для обчислення частки енергії, що була видобута з відновлюваних джерел використовується методика та визначення, передбачені Регламентом Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 1099/2008 від 22 жовтня 2008 року про статистику енергетики ⁽¹⁾.

Держави-члени роблять усе можливе для забезпечення узгодженості статистичної інформації, що використовується для обчислення цих секторальних або глобальних часток та статистичної інформації, що повідомляється Комісії на підставі Регламенту (ЄС) № 1099/2008.

Стаття 6

Статистичні трансферти між державами-членами

1. Держави-члени можуть домовитись про статистичний трансферт визначеної кількості енергії, що була вироблена з відновлюваних джерел від будь-якої держави-члена до будь-якої іншої держави-члена та вжити з цього приводу необхідні заходи. Кількість, що підлягає трансферту:

- (a) віднімається від кількості видобутої з відновлюваних джерел енергії, що враховується для визначення дотримання державою-членом, що здійснює трансферт, вимог частин 1 та 2 статті 3; та
- (b) додається до кількості видобутої з відновлюваних джерел енергії, що враховується для визначення дотримання державою-членом, що приймає трансферт, вимог частин 1 та 2 статті 3;

Статистичний трансферт не перешкоджає реалізації національної мети держави-члена, що вдається до трансферту.

2. Зазначені в частині 1 угоди можуть мати юридичні наслідки протягом одного або багатьох років. Вони офіційно повідомляються Комісії найпізніше через ти місяці після завершення кожного року, протягом якого вони мали юридичну силу. Інформація, що повідомляється Комісії повинна включати кількість та ціну зазначеної енергії.

3. Трансферти наберуть чинності лише після того, як всі залучені до трансфертів держави-члени офіційно повідомлять про трансферти Комісію.

⁽¹⁾ ОВ L 304 від 14.11.2008, С. 1.

Стаття 7

Спільні проекти між державами-членами

1. Дві або більше держав-членів можуть працювати над спільними проектами щодо видобування з відновлюваних джерел електричної енергії, а також енергії на опалення або охолодження. До такого співробітництва можуть бути залучені приватні оператори.

2. Держави-члени офіційно повідомляють Комісії інформацію про пропорція або кількість електричної енергії, енергії на опалення або охолодження, що була видобута з відновлюваних джерел енергії на їх території в рамках спільного проекту, робота за яким розпочалась після 25 червня 2009 року, або в рамках збільшення потужності будь-якої установки, яка була модернізована після цієї дати, яка повинна розглядатись як така, що враховується для національної глобальної цілі будь-якої іншої держави-члена для того, щоб оцінити, чи відповідає мета вимогам цієї Директиви.

3. В зазначеному в частині 2 офіційному повідомленні:

- (a) подається опис спроектованої установки або зазначається модернізована установка;
- (b) уточнюється пропорція або кількість виробленої установкою електроенергії, енергії на опалення або охолодження, яка повинна розглядатись як така, що враховується для глобальної національної цілі будь-якої іншої держави-члена;
- (c) зазначається держава-член на користь якої робиться офіційне повідомлення; та
- (d) уточнюється період, що зазначається в повних календарних роках, протягом якого вироблена установкою з відновлюваних джерел електроенергія, енергія на опалення або охолодження повинна розглядатись як така, що враховується для глобальної національної цілі іншої держави-члена.

4. Зазначений в пункті (d) частини 3 період не виходить за межі 2020 року. Тривалість будь-якого спільного проекту може виходити за межі 2020 року.

5. Зроблене відповідно до цієї статті офіційне повідомлення не може змінюватись або вилучатись без спільної згоди держави-члена, що подала офіційне повідомлення та держави-члена, що була призначена відповідно до пункту (c) частини 3.

Стаття 8

Наслідки спільних проектів між державами-членами

1. Через три місяці після завершення кожного року, що належить до періоду, передбаченого пунктом (d) частини 3 статті 7 держава-член, що подає повідомлення на підставі статті 7, опубліковує лист офіційного повідомлення, в якому зазначається:

- (a) загальна кількість електроенергії, теплової енергії або енергії на охолодження, що була вироблена протягом року з відновлюваних джерел енергії установкою, що підлягає офіційному повідомленню на підставі статті 7;

(b) кількість електроенергії, енергії на опалення або охолодження, що була вироблена установкою протягом року з відновлюваних джерел енергії, яка повинна враховуватись для глобальної національної цілі будь-якої іншої держави-члена відповідно до офіційного повідомлення.

2. Держава-член, що подає офіційне повідомлення, повинна відправити лист офіційного повідомлення державі-члену на користь якої робиться офіційне повідомлення, а також Комісії.

3. З метою оцінки цілі щодо дотримання вимог цієї Директиви, що стосується реалізації глобальних національних цілей, кількість електроенергії, енергії на опалення або охолодження, що була вироблена з відновлюваних джерел, що була офіційно повідомлена відповідно до пункту (b) частини 1:

- (a) віднімається від кількості електроенергії, енергії на опалення або охолодження, що була вироблена з відновлюваних джерел, яка враховувалась для оцінки дотримання вимог державою-членом, яка опублікує лист офіційного повідомлення на підставі частини 1; та
- (b) додається до кількості електроенергії, енергії на опалення або охолодження, що була вироблена з відновлюваних джерел, яка враховувалась для визначення дотримання вимог державою-членом, яка отримує лист офіційного повідомлення на підставі частини 2.

Стаття 9

Спільні проекти держав-членів та третіх країн

1. Одна або кілька держав-членів можуть співробітничати з однією або кількома третіми країнами за всіма видами спільних проектів щодо виробництва електроенергії з відновлюваних джерел енергії. До цього співробітництва можуть залучатись і приватні оператори.

2. Електроенергія, видобута з відновлюваних джерел енергії на території третьої країни не враховується для оцінки відповідності вимогам цієї Директиви щодо глобальних національних цілей, якщо виконуються наступні умови:

- (a) електроенергія споживається на території Співтовариства, ця вимога вважається виконаною, якщо:
 - (i) кількість електроенергії, що є еквівалентною електроенергії, що вважається остаточно призначеною для обсягів об'єднаної енергосистеми, розподілених між всіма відповідальними за систему транспортування операторами в країні походження, в країні призначення та, в разі необхідності, в кожній третій країні транзиту;
 - (ii) кількість електроенергії, що є еквівалентною електроенергії, яка вважається остаточно занесеною до таблиці балансу відповідальним оператором системи транспортування в об'єднаній енергосистемі; та
 - (iii) призначені обсяги та виробництво електроенергії з відновлюваних джерел передбаченою в пункті (b) частини 2 установкою, що належить до того самого періоду;
- (b) електроенергія виробляється нещодавно побудованою установкою, експлуатація якої розпочалася після 25 червня 2009 року або завдяки збільшеній потужності

будь-якої установки, яка була модернізована після цієї дати в рамках передбаченого частиною 1 спільного проекту;

- (c) кількість електроенергії, виробленої та експортованої, на виробництво якої не було отримано жодної підтримки відповідно до режиму надання допомоги будь-якої третьої країни, окрім наданої для установки допомоги на інвестування.

3. Держави-члени можуть звернутись до Комісії з запитом про те, щоб в цілях статті 5 до розрахунку бралась електроенергія, що походить з відновлюваних джерел енергії та була вироблена і спожита на території третьої країни в рамках побудови об'єднаної енергомережі, з дуже тривалими строками виконання, між державою-членом та третьою країною, за умови виконання наступних умов:

- (a) побудова об'єднаної енергомережі повинна розпочатись до 31 грудня 2016 року;
- (b) введення в експлуатацію об'єднаної енергомережі не повинно бути можливим до 31 грудня 2020 року;
- (c) введення об'єднаної енергомережі в експлуатацію повинно бути можливим не пізніше 31 грудня 2022 року;
- (d) після введення в експлуатацію об'єднана енергомережа використовуватиметься для експортування на територію Співтовариства, відповідно до частини 2, електроенергії, що видобувається з відновлюваних джерел енергії;
- (e) запит стосується спільного проекту, який відповідає критеріям, передбаченим в пунктах (b) та (c) частини 2 та використовуватиме об'єднану енергомережу після її введення в експлуатацію, а також цей запит стосується обсягів електроенергії, що не перевищуватимуть обсягів, які експортуватимуться до Співтовариства після введення в експлуатацію об'єднаної енергомережі.

4. Пропорція або кількість електроенергії, що була вироблена будь-якою установкою, розміщеною на території будь-якої третьої країни, яка повинна розглядатись як така, що враховується для глобальної національної цілі однієї або багатьох держав-членів з метою оцінити дотримання положень статті 3, офіційно повідомляється Комісії. В разі залучення більше, ніж однієї держави-члена, розподіл цієї пропорції або кількості між державами-членами офіційно повідомляється Комісії. Ця пропорція або кількість не повинна перевищувати пропорцію або кількість, що фактично були експортовані до Співтовариства та спожиті на його території, яка відповідає кількості, передбаченій підпунктами (i) та (ii) пункту (a) частини 2 цієї статті та яка задовольняє умовам, викладеним в її пункті (a) частини 2. Таке офіційне повідомлення подається кожною державою-членом, пропорція або кількість електроенергії якої повинні враховуватись для національної глобальної цілі.

5. У зазначеному в частині 4 офіційному повідомленні:

- (a) описується спроектована установка або зазначається модернізована установка;
- (b) уточнюється пропорція або кількість виробленої установкою електроенергії, яка повинна розглядатись як така, що враховується для виконання національної цілі будь-якої держави-члена, а також, з урахуванням вимог конфіденційності, зазначаються відповідні фінансові положення;

(c) уточнюється період, зазначений в повних календарних роках, протягом якого електроенергія повинна розглядатись як така, що враховується для виконання глобальної національної цілі держави-члена, та

(d) містить письмову декларацію, шляхом використання якої третя країна, на території якої повинна здійснюватись експлуатація установки, визнає той факт, що була ознайомлена зі змістом пунктів (b) та (c) та пропорцією або кількістю електроенергії, що виробляється установкою, яка буде використовуватись зазначеною третьою країною на її території.

6. Зазначений в пункті (c) частини 5 період не виходить за межі 2020 року. Тривалість будь-якого спільного проекту може виходити за межі 2020 року.

7. Зроблене відповідно до цієї статті офіційне повідомлення не може змінюватись або вилучатись без спільної згоди держави-члена, що подала офіційне повідомлення та третьої країни, яка визнала, що їй відомо про спільний проект відповідно до пункту (d) частини 5.

8. Держави-члени та Співтовариство заохочують компетентні органи, що мають відношення до Договору про енергетичне Співтовариство, вживати відповідно до положень цього Договору заходи, необхідні для того, щоб договірні сторони зазначеного Договору могли застосувати положення в сфері співробітництва між державами-членами, що були передбачені цією Директивою.

Стаття 10

Наслідки спільних проектів між державами-членами та третіми країнами

1. Через три місяці після завершення кожного року, який належить до періоду, передбаченого в пункті (c) частини 5 статті 9, держава-член, що подає офіційне повідомлення на підставі статті 9, опубліковує лист про офіційне повідомлення, в якому зазначаються:

(a) загальна кількість електроенергії, що була вироблена протягом цього року з відновлюваних джерел енергії зазначеною в офіційному повідомленні установкою на підставі статті 9;

(b) кількість електроенергії, що була вироблена протягом року з відновлюваних джерел енергії установкою, яка повинна враховуватись для її глобальної національної цілі відповідно до поданого на підставі статті 9 офіційного повідомлення; та

(c) підтвердження дотримання умов, викладених в частині 2 статті 9.

2. Держава-член надсилає лист про офіційне повідомлення третій країні, якою було визнано факт її поінформованості про проект відповідно до пункту (d) частини 3 статті 9, а також Комісії.

3. З метою оцінки цілі дотримання вимог цієї Директиви, що стосується реалізації глобальних національних цілей, кількість електроенергії, що була вироблена з відновлюваних джерел та офіційно повідомлена відповідно до пункту (b) частини 1 додається до виробленої з відновлюваних джерел кількості енергії, яка враховується для визначення дотримання вимог державою-членом, що опубліковує лист про офіційне повідомлення.

Стаття 11

Спільні режими надання допомоги

1. Без шкоди для зобов'язань, що покладаються на держави-члени на підставі статті 3, дві або більше держави-члени можуть вирішити, за їх власною ініціативою, об'єднати або частково координувати їх національні режими надання допомоги. В такому випадку, певна кількість енергії, що походить з відновлюваних джерел та була вироблена на території однієї держави-члена учасниці може враховуватись для глобальної цілі іншої держави-члена учасниці, якщо зазначені держави-члени:

(a) здійснюють статистичний трансферт заданої кількості виробленої з відновлюваних джерел енергії від однієї держави-члена до іншої, відповідно до статті 6; або

(b) встановлюють схвалене державами-членами учасницями правило розподілу, яким передбачається розподіл обсягів енергії, що походить з відновлюваних джерел між державами-членами учасницями. Таке правило офіційно повідомляється Комісії, найпізніше через три місяці після завершення першого року, протягом якого воно набрало чинності.

2. Через три місяці після завершення кожного року, кожна держава-член, яка подавала офіційне повідомлення на підставі пункту (b) частини 1, опубліковує лист офіційного повідомлення, в якому зазначаються загальні обсяги електроенергії, енергії на опалення або охолодження, що була видобута з відновлюваних джерел протягом року, до якого застосовується правило розподілу.

3. З метою оцінки дотримання вимог цієї Директиви, що стосується національних глобальних цілей, обсяги електроенергії, енергії на опалення або охолодження, що отримуються з відновлюваних джерел енергії та були офіційно повідомлені відповідно до частини 2 перерозподіляються між зазначеними державами-членами відповідно до офіційно повідомленого правила розподілу.

Стаття 12

Збільшення потужності

В цілях частини 2 статті 7, а також пункту (b) частини 2 статті 9 одиниці енергії, що була вироблена з відновлюваних джерел в результаті збільшення потужності будь-якої установки, розглядаються як такі, що були вироблені окремою установкою, що, вважається, була введена в експлуатацію на момент, коли відбулося збільшення потужності.

Стаття 13

Адміністративні процедури, норми та правила

1. Держави-члени повинні стежити за тим, щоб будь-які національні правила стосовно процедур надання дозволу, сертифікації та надання ліцензій, які застосовуються до установок з виробництва та до інфраструктур, підключених до мережі транспортування та розподілу електроенергії, енергії на опалення або охолодження з відновлюваних джерел енергії, а також до процесу переробки біомаси для отримання біопалива або інших енергетичних продуктів, були пропорційними та необхідними.

Держави-члени вживають зокрема належні заходи для забезпечення того, щоб:

- (a) не виключаючи відмінності між державами-членами в адміністративній структурі та організації відповідні зобов'язання національних, регіональних та місцевих адміністративних органів в сфері процедур надання дозволу, сертифікації та надання ліцензій, зокрема, що стосується підготовки території під забудівлю, повинні бути чітко узгодженими та визначеними, а також супроводжуватись прозорим графіком для прийняття рішень щодо заявок на отримання дозволів на підготовку території під забудівлю та забудівлю;
- (b) повна інформація про обробку заявок на надання дозволу, сертифікацію та надання ліцензій для установок з виробництва відновлюваної енергії, а також про можливість для заявників отримати допомогу, надається у розпорядження на належному рівні;
- (c) адміністративні процедури були спрощені і прискорені на належному адміністративному рівні;
- (d) правила, якими визначається надання дозволу, сертифікація та надання ліцензій були об'єктивними, прозорими та пропорційними, а також не створювали жодної дискримінації між заявниками та повною мірою враховували особливості кожної технології в галузі відновлюваної енергії;
- (e) адміністративні витрати, що сплачуються споживачами, спеціалістами з планування, архітекторами, підприємцями, спеціалістами з установки та постачальниками обладнання та систем, були прозорими та обчислювались в залежності від витрат; та
- (f) спрощені та менш обтяжливі процедури надання дозволу, враховуючи шляхом офіційного повідомлення, якщо останнє дозволяється законодавчими рамками, запроваджуватимуться для проектів меншого масштабу або для децентралізованих установок, що призначаються для виробництва енергії з відновлюваних джерел, в разі необхідності.

2. Держави-члени чітко визначають можливі технічні специфікації, які повинні дотримуватись обладнанням та системами відновлюваної енергії для того, щоб скористатись режимами допомоги. Якщо існують європейські стандарти, такі як екологічне маркування, енергетичне маркування та інші системи технічних позначень, запроваджені Європейськими організаціями з стандартизації, такі технічні специфікації виражаються на основі цих стандартів. Ці технічні специфікації не приписують місця проведення сертифікації обладнання та систем, а також не повинні становити перешкоди для функціонування внутрішнього ринку.

3. Держави-члени рекомендують всім учасникам, зокрема місцевим та регіональним адміністративним органам, потурбуватись про установку обладнання та систем, які використовують електроенергію, енергію на опалення та охолодження, що походить з джерел відновлюваної енергії, а також про установку обладнання та міських систем опалення або охолодження під час планування, проектування, побудови та модернізації промислових та житлових територій. Держави-члени заохочують зокрема місцеві та регіональні органи до включення, в разі необхідності, в плани інфраструктури міст, опалення та охолодження, що здійснюються з використанням енергії, видобутої з відновлюваних джерел енергії.

4. Держави-члени включають в їх правила та норми в сфері будівництва належні заходи з метою збільшення частки всіх типів енергії, що походить з відновлюваних джерел енергії, в секторі будівництва.

Розробляючи такі заходи або в їх регіональних режимах надання допомоги держави-члени можуть зокрема враховувати їх національні заходи, пов'язані з суттєвим підвищенням енергоефективності та когенерацією, а також з будівлями з пасивною енергією, з низьким або з нульовим рівнем споживання енергії.

До 31 грудня 2014 року у своїх правилах та нормах в сфері будівництва або шляхом використання будь-якого заходу, що має еквівалентну дію, держави-члени приписують, в разі необхідності, застосування мінімальних рівнів енергії, що походить з відновлюваних джерел в нових будівлях та в існуючих будівлях, що підлягають значним роботам з модернізації. Держави-члени дозволяють, щоб ці мінімальні рівні були досягнуті, зокрема завдяки централізованому опаленню або охолодженню, що здійснюється за рахунок енергії, значна частка якої була вироблена з відновлюваних джерел енергії.

Викладені в першому абзаці приписи застосовуються до збройних сил виключно в міру того, наскільки їх застосування не суперечить характеру та первинній цілі їх діяльності за винятком матеріалів, призначених виключно для військових цілей.

5. Держави-члени турбуються про те, щоб на національному, регіональному та місцевому рівнях нові державні будівлі та існуючі державні будівлі, що підлягають значним роботам з модернізації відігравали роль зразків в рамках цієї Директиви починаючи з 1 січня 2012 року. Держави-члени можуть зокрема дозволити, щоб таке зобов'язання дотримувалось шляхом застосування стандартів, що відповідають будівлям з нульовим рівнем споживання енергії або передбачити, щоб дахи приватних або одночасно державних і приватних будівель використовувались третіми особами для встановлення на них установок, що виробляють енергію з відновлюваних джерел.

6. В своїх правилах та нормах в сфері будівництва держави-члени заохочують до використання систем та обладнання для опалення та охолодження, що працюють на відновлюваній енергії, що дозволяє значною мірою скоротити споживання енергії. Держави-члени вдаються до використання енергетичного маркування, екологічного маркування або інших відповідних сертифікатів або стандартів, розроблених на національному рівні або рівні Співтовариства, за умови їх існування, для сприяння використанню таких систем та обладнання.

У випадку, коли мова йде про біомасу, держави-члени заохочують до використання конверсійних технологій, що мають ККД конверсії, щонайменше, 85% для житлового та комерційного застосування та, щонайменше 70% для промислового застосування.

У випадку, коли мова йде про теплові помпи, держави-члени заохочують до використання таких теплових pomp, що задовольняють мінімальним вимогам в сфері екологічного маркування, що були передбачені Рішенням Комісії 2007/742/ЄС від 9 листопада 2007 року про запровадження екологічних критеріїв для присвоєння екологічного маркування Співтовариства електричним, газовим або газоабсорбуючим тепловим помпам ⁽¹⁾.

(¹) ОВ L 301 від 20.11.2007, С. 14.

У випадку, коли мова йде про сонячну термічну енергію, держави-члени заохочують до використання обладнання та сертифікованих систем, що базуються на європейських стандартах, за умови існування останніх, таких як екологічне маркування, енергетичне маркування та інші системи технічних позначень, запроваджені європейськими організаціями з стандартизації.

Для того, щоб оцінити ККД конверсії та технологічний коефіцієнт систем та обладнання в цілях цієї частини, держави-члени використовують процедури Співтовариства або, за відсутності останніх, міжнародні процедури, за умови їх наявності.

Стаття 14

Інформація та навчання

1. Держави-члени турбуються про те, щоб пов'язана з заходами підтримки інформація була надана у розпорядження всім зацікавленим учасникам, таким як споживачі, підприємці, спеціалісти з установки обладнання, архітектори та постачальники обладнання та систем опалення, охолодження та електроенергії, а також транспортних засобів, що можуть споживати енергію, яка виробляється з відновлюваних джерел.

2. Держави-члени турбуються про те, щоб інформація, пов'язана з чистими перевагами, вартістю та енергоефективністю обладнання та систем, що служать для використання енергії з опалення або охолодження та електроенергії, що походять з відновлюваних джерел енергії, були надані у розпорядження або постачальником обладнання або систем, або національними компетентними органами.

3. Держави-члени турбуються про те, щоб доступ до систем сертифікації або еквівалентних систем підтвердження кваліфікації був з 31 грудня 2012 року наданий для спеціалістів з установки котлів та печей для біомаси, систем отримання фотогальванічної або термічної сонячної енергії, систем отримання геотермічної поверхневої енергії та теплових pomp малого розміру. Такі системи сертифікації можуть, в разі необхідності, враховувати існуючі режими та структури та базуються на викладених в Додатку IV критеріях. Кожна держава-член визнає сертифікацію, надану іншими державами-членами, відповідно до цих критеріїв.

4. Держави-члени надають у розпорядження широкому загалу інформацію про системи сертифікації або еквівалентні системи підтвердження кваліфікації, що зазначаються в частині 3. Крім того, вони також можуть оприлюднити перелік спеціалістів з установки обладнання, що підтвердили кваліфікацію або були сертифіковані відповідно до положень, передбачених частиною 3.

5. Держави-члени турбуються про те, щоб настанови були надані у розпорядження всім зацікавленим учасникам, зокрема спеціалістам з планування території та архітекторам для того, щоб надати останнім можливість фактично передбачити яким чином можна найбільш оптимально об'єднати джерела відновлюваної енергії, технології в високою енергоефективністю, а також міське опалення та охолодження під час планування, проектування, побудови та модернізації промислових та житлових територій.

6. Держави-члени за участі місцевих та регіональних органів влади розробляють адаптовані програми інформування, ознайомлення, орієнтування та навчання з метою інформування громадян про переваги та практичні аспекти, що представляють розвиток та використання енергії, видобутої з відновлюваних джерел.

Стаття 15

Гарантії походження електроенергії, енергії на опалення та енергії на охолодження, вироблених із відновлювальних джерел енергії

1. З метою підтвердження кінцевим споживачам відсотку чи кількості енергії, отриманої з відновлювальних джерел енергопостачальної структури постачальника енергії відповідно до частини 6 статті 3 Директиви 2003/54, держави-члени забезпечують, що походження електроенергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії, може на основі об'єктивних, прозорих та недискримінаційних критеріїв гарантуватися як таке у значенні цієї Директиви.

2. З цією метою держави-члени забезпечують видачу гарантії походження на запит виробника електроенергії, що походить із відновлювальних джерел енергії. Держави-члени можуть передбачити, що гарантії походження видаються у відповідь на запити виробників енергії на опалення чи енергії на охолодження з відновлювальних джерел енергії. Вказані положення можуть встановлюватися залежно від мінімальної межі продуктивності. Гарантія походження відповідає стандартному об'єму енергії в 1 МВт. Для кожної одиниці виробленої енергії видається не більше однієї гарантії походження.

Держави-члени забезпечують, щоб одна й та сама одиниця енергії, що походить із відновлювальних джерел, бралася до уваги лише один раз.

Держави-члени можуть передбачити, що допомога виробнику не надається, якщо він отримує гарантію походження стосовно того ж самого виробництва енергії з відновлювальних джерел.

Гарантія походження жодним чином не впливає на виконання державами-членами положень статті 3. Передача гарантій окремо чи разом із фізичною передачею енергії, не впливає жодним чином на рішення держав-членів щодо використання обміну статистикою, спільних проектів або спільних систем підтримки для виконання цілей або під час підрахунку загального кінцевого споживання енергії, що походить з відновлювальних джерел, відповідно до статті 5.

3. Гарантія походження може використовуватися лише через 12 місяців після виробництва одиниці відповідної енергії. Гарантія походження скасовується після її використання.

4. Держави-члени або призначені уповноважені органи здійснюють нагляд за видачею, передачею та скасуванням гарантій походження. Призначені уповноважені органи мають відповідальність, яка не перетинається географічно, та є незалежними від виробничої, комерційної чи постачальницької діяльності.

5. Держави-члени чи призначені уповноважені органи впроваджують відповідні механізми для забезпечення того, щоб гарантії походження видавалися, передавалися та скасовувалися у електронний спосіб та були точними, надійними та стійкими до підробки.

6. Гарантія походження повинна, як мінімум, визначати:

(а) джерело енергії, із якого була вироблена енергія, а також дати початку за закінчення її виробництва;

Стаття 16

- (b) чи стосується гарантія походження:
- (i) електроенергії, або
 - (ii) енергії на опалення та/або енергії на охолодження;
- (c) назву, розміщення тип та продуктивність установки, де була вироблена енергія;
- (d) чи отримувала установка та якою мірою інвестиційну допомогу та чи отримувала енергетична одиниця та якою мірою будь-який інший вид національної допомоги, а також тип режиму надання допомоги;
- (e) дату введення установки в експлуатацію; та
- (f) дату та країну видачі і номер єдиного ідентифікаційного номера.

7. Якщо від постачальника електроенергії вимагається підтвердження частки або кількості енергії, що походить з відновлювальних джерел його енергетичної структури для цілей частини 6 статті 3 Директиви 2003/54/ЄС, то він може використати для цього своєю гарантію походження.

8. Кількість енергії, що походить із відновлювальних джерел, яка відповідає гарантіям походження, переданим постачальником електроенергії третій особі, відраховується від частки яка у його енергетичній структурі представляє ту частину енергії, що походить з відновлювальних джерел, для цілей положень частини 6 статті 3 Директиви 2003/54/ЄС.

9. Держави-члени визнають гарантії походження, видані іншими державами-членами відповідно до цієї Директиви, за виключенням тих, що видані в якості підтвердження положень, зазначених у частині 1 та пунктах від (a) до (f) частини 6. Держави-члени можуть відмовитися від визнання гарантії походження лише у випадку, якщо вони мають обґрунтовані сумніви щодо її точності, надійності чи достовірності. Держави-члени повідомляють про свою відмову Комісії разом із обґрунтуванням.

10. Якщо Комісія підтвердить, що відмова у визнанні гарантії походження є необґрунтованою, то вона може ухвалити рішення з вимогою до держави-члена визнати цю гарантію.

11. Держава-член може відповідно до законодавства Співтовариства встановити об'єктивні, прозорі та недискримінаційні критерії для використання гарантії походження на виконання зобов'язань, встановлених у частині 6 статті 3 Директиви 2003/54/ЄС.

12. Якщо постачальники енергії продають споживачам енергію, що походить із відновлювальних джерел, посиляючись на переваги для довкілля або інші переваги енергії, похідної з відновлювальних джерел, то держави-члени можуть вимагати від постачальників енергії надання стислої інформації про кількість або частку енергії з відновлювальних джерел, яка походить із установок або внаслідок збільшення потужності, введених в експлуатацію після 25 червня 2009 року.

Доступ до мереж та їх функціонування

1. Держави-члени вживають відповідних заходів для розвитку інфраструктури мереж транспортування та розподілу, інтелектуальних мереж, установок зберігання та систем електроенергії, щоб дозволити надійне функціонування систем електроенергії, беручи до уваги майбутній розвиток виробництва електроенергії із відновлювальних джерел енергії, включаючи об'єднання енергосистем між державами-членами та між державами-членами та третіми країнами. Держави-члени ухвалюють також заходи, необхідні для прискорення процедур авторизації інфраструктур мережі та для координування затвердження інфраструктур мережі з допомогою адміністративних процедур та процедур планування.

2. Без шкоди вимогам щодо підтримки надійності та безпеки мережі держави-члени на основі прозорих і недискримінаційних критеріїв, визначених уповноваженими національними органами влади:

- (a) забезпечують, щоб оператори систем транспортування та розподілу, присутніх на їх території, гарантували транспортування та розподіл електроенергії, виробленої з відновлювальних джерел енергії;
- (b) також встановлюють або пріоритетний або гарантований доступ до мережі електроенергії, виробленої з відновлювальних джерел енергії;
- (c) забезпечують, щоб під час здійснення диспетчеризації установок з вироблення електроенергії оператори систем транспортування надавали пріоритет генеруючим установкам, що використовують відновлювальні джерела енергії, тією мірою, якою це дозволяє безпечно функціонування національної електроенергетичної системи та на основі прозорих і недискримінаційних критеріїв. Держави-члени забезпечують ухвалення належних оперативних заходів, що стосуються мережі та ринку, з метою мінімізації скорочення електроенергії, виробленої відновлювальними джерелами енергії. Якщо з метою гарантування безпеки національної електроенергетичної системи та безпеки постачання енергії ухвалюються заходи для скорочення відновлювальних джерел енергії, то держави-члени забезпечують, щоб відповідальні оператори системи інформували про вказані заходи та зазначали коригувальні заходи, яких вони мають намір вжити для попередження неналежного скорочення.

3. Держави-члени вимагають, щоб оператори систем транспортування та розподілу встановлювали та оприлюднювали свої типові правила щодо покриття та розподілення витрат на технічну адаптацію, таку як приєднання до мережі та її посилення, покращене функціонування мережі та правила недискримінаційного застосування кодів мережі, необхідних для інтегрування нового виробника, який подає до мережі об'єднаної енергосистеми електроенергію, вироблену із відновлювальних джерел енергії.

Встановлені правила базуються на об'єктивних, прозорих та недискримінаційних критеріях та, зокрема, беруть до уваги усі витрати та прибутки, пов'язані із приєднанням вказаних виробників до мережі, а також особливі обставини виробників, розміщених у периферійних регіонах та регіонах з невеликою густотою населення. Такі правила можуть передбачати різні типи приєднання.

4. Якщо необхідно, держави-члени можуть вимагати від операторів систем транспортування та розподілу повного або часткового взяття витрат, зазначених у частині 3. Не пізніше 30 червня 2011 року та в подальшому кожні два роки держави-члени переглядають рамки та правила щодо покриття та розподілу витрат, зазначених у частині 3, та вживають заходів, необхідних для їх покращення, з метою гарантування інтегрування нових виробників відповідно до положень вказаної частини.

5. Держави-члени вимагають від операторів мережі транспортування та від операторів мережі розподілу надання новому виробнику енергії, що походить з відновлювальних джерел енергії, який має бажання приєднатися до системи, загальну та необхідну обов'язкову інформацію, у яку включається:

- (a) вичерпна та детальна оцінка витрат, пов'язаних із приєднанням;
- (b) обґрунтований та точний графік для прийняття та розгляду заяви про приєднання до мережі;
- (c) обґрунтований орієнтовний графік для кожного запропонованого приєднання до мережі.

Держави-члени можуть дозволити виробникам електроенергії з відновлювальних джерел енергії, які бажають приєднатися до мережі, провести тендер на здійснення робіт щодо приєднання.

6. Для розподілу витрат, зазначених у частині 3, застосовується механізм, заснований на об'єктивних, прозорих та недискримінаційних критеріях, який враховує прибутки, які у зв'язку із вказаними приєднаннями отримають приєднані на початковому або подальшому етапах виробники, а також оператори систем транспортування і розподілу.

7. Держави-члени забезпечують, що тарифи на транспортування та розподіл не будуть дискримінаційними по відношенню до електроенергії, що походить із відновлювальних джерел енергії, зокрема включаючи електроенергію, вироблену з відновлювальних джерел енергії у периферичних регіонах, таких як острівні регіони, та регіонах із низькою густиною населення. Держави-члени забезпечують, щоб тарифи на транспортування та розподіл не були дискримінаційними по відношенню до газу, що походить з відновлювальних джерел енергії.

8. Держави-члени слідкують за тим, щоб тарифи, які застосовуються операторами систем транспортування та розподілу на транспортування та розподіл електроенергії, що походить із установок, які використовують відновлювальні джерела енергії, відображали можливі скорочення витрат внаслідок прибутків від приєднання установок до мережі. Такі скорочення витрат можуть бути наслідком прямого використання мережі з низьким тиском.

9. Якщо належить, держави-члени здійснюють оцінку необхідності розширення існуючої інфраструктури газової мережі для полегшення інтегрування газу, що походить із джерел відновлювальної енергії.

10. Якщо належить, держави-члени вимагають від операторів систем транспортування та операторів систем розподілу, розміщених на їх території, опублікування технічних правил відповідно до статті 6 Директиви Європейського Парламенту

та Ради 2003/55/ЄС від 26 червня 2003 року щодо спільних правил для внутрішнього ринку природного газу ⁽¹⁾, зокрема, що стосується правил приєднання до мережі, які включають вимоги у сфері якості, запаху та тиску газу. Держави-члени вимагають від операторів систем транспортування та розподілу опублікування тарифів на приєднання до відновлювальних джерел газу на основі прозорих та недискримінаційних критеріїв.

11. У своїх національних планах дій у сфері відновлювальної енергії держави-члени здійснюють оцінку потреб у будівництві нових інфраструктур для місцевих опалювальних та охолоджувальних систем, енергія для яких виробляється з відновлювальних джерел, з огляду на досягнення національних цілей 2020, зазначених у частині 1 статті 3. Залежно від результатів такої оцінки держави-члени ухвалюють, якщо належить, заходи, необхідні для розвитку місцевої інфраструктури опалення, яка надасть можливість для розвитку енергії на опалення та енергії на охолодження з великих установок біомаси та сонячних і геотермічних установок.

Стаття 17

Критерії стабільності для біопалива та біопаливних рідин

1. Незалежно від того, чи була вирощена сировина всередині чи поза межами території Співтовариства, енергія, що походить із біопалива та біопаливних рідин, враховується для цілей, зазначених у пунктах (a), (b) і (c), лише у тому випадку, коли виконуються критерії стабільності, встановлені у частинах з 2 по 6:

- (a) для оцінки виконання вимог цієї Директиви щодо національних цілей;
- (b) для оцінки виконання зобов'язань щодо використання відновлювальних видів енергії;
- (c) для визначення можливості отримання фінансової допомоги на споживання біопалива та біопаливних рідин.

Проте, біопаливо та біопаливні рідини, вироблені з відходів та залишків, за винятком сільськогосподарських, риболовецьких, лісгосподарських залишків та залишків аквакультури, повинні виконати критерії стабільності, передбачені у частині 2, для врахування цілей, зазначених у пунктах (a), (b) і (c).

2. Скорочення викидів парникових газів, пов'язане із використанням біопалива та біопаливних рідин, які враховуються для цілей, зазначених у пунктах (a), (b) і (c) частини 1, має складати принаймні 35%.

Починаючи з 1 січня 2017 року скорочення викидів парникових газів внаслідок використання біопалива та біопаливних рідин, які враховуються для цілей, зазначених у пунктах (a), (b) і (c) частини 1, має складати принаймні 50%. Починаючи з 1 січня 2018 року вказане скорочення викидів парникових газів має складати мінімум 60% для біопалива та біопаливних рідин, вироблених на установках, виробництво на яких розпочалося після 1 січня 2017 року.

⁽¹⁾ ОВ L 176, 17.7.2003, С. 57.

Скорочення викидів парникових газів внаслідок використання біопалива та біопаливних рідин розраховується відповідно до положень частини 1 статті 19.

Що стосується біопалива та біопаливних рідин, вироблених установками, які на 23 січня 2008 року перебували в експлуатації, то перший підпункт застосовується, починаючи з 1 квітня 2013 року.

3. Біопаливо та біопаливні рідини, які враховуються для цілей, зазначених у пунктах (а), (b) і (c) частини 1, не виготовляються із сировини, що походить із земель з підвищеним значенням для біологічної різноманітності, тобто земель, які з січня 2008 року отримали один із вказаних нижче статусів, незалежно від того чи перебувають вони й надалі у цьому статусі чи ні:

- (a) одвічні ліси та інші лісові площі, а саме, природні одвічні ліси та інші лісові площі, у яких відсутні чіткі видимі ознаки людської діяльності, а екологічні процеси суттєво не порушені;
- (b) зони, що призначені:
 - (i) законодавством або відповідними уповноваженими органами влади для захисту природи, або
 - (ii) для захисту екосистем або видів, які є рідкісними, перебувають під загрозою чи на межі зникнення, що визнані міжнародними угодами або включені до переліків, розроблених міжурядовими організаціями або Міжнародним союзом охорони природи за умови, що вказані зони були визнані відповідно до підпункту другого частини 4 статті 18,

крім випадків підтвердження, що виробництво такої сировини не впливає на вказані цілі із захисту природи;

- (c) луки з високим рівнем біорізноманітності:
 - (i) природні, тобто луки, які зберігатимуть таку біологічну різноманітність за відсутності втручання людини, а також зберігають природний склад видів та екологічні характеристики і процеси, або
 - (ii) неприродні, тобто луки, які втратять таку біологічну різноманітність за відсутності людського втручання, і які є багатими на види та не деградовані, крім випадків, якщо буде підтверджено, що збір сировини є необхідним для збереження статусу луків.

Комісія визначає критерії та географічні зони для визначення тих луків, які охоплюються першим підпунктом пункту (c). Такі заходи, призначені для зміни та доповнення несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюються відповідно підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 4 статті 25.

4. Біопаливо та біопаливні рідини, які враховуються для цілей, зазначених у пунктах (а), (b) і (c) частини 1, не виробляються із сировини, яка походить із земель з високими

вуглецевими запасами, а саме земель, які на січень 2008 року мали один із вказаних нижче статусів але вже не перебувають у цьому статусі:

- (a) заболочені території, тобто землі, покриті або насичені водою постійно чи протягом значної частини року;
- (b) суцільні лісові зони, а саме землі, що поширюються більш, ніж на 1 гектар, з деревами висотою більше п'яти метрів та покривом більше 30% або з деревами, які можуть досягати вказаних меж *in situ*.
- (c) землі, що поширюються більше, ніж на 1 гектар, з деревами висотою більше п'яти метрів та покривом від 10% до 30% або з деревами, які можуть досягати вказаних меж *in situ*, крім випадків, якщо будуть надані докази того, що вуглецеві запаси до та після перетворення/конверсії є такими, що у разі застосування методологічного підходу, зазначеного у Частині С Додатку V, виконуватимуться умови, встановлені у частині 2 цієї статті.

Положення цієї частини не застосовуються, якщо на момент отримання сировини землі мали такий же статус, як і на січень 2008 року.

5. Біопаливо та біопаливні рідини, які враховуються для цілей, зазначених у пунктах (а), (b) і (c) частини 1, не повинні походити із сировини, взятої із земель, які на січень 2008 року були торф'яними, крім випадків, якщо будуть надані докази про те, що вирощування та збір такої сировини не призведе до осушення ґрунту, який попередньо не був осушений.

6. Сільськогосподарська сировина, що вирощується у Співтоваристві та використовується для виробництва біопалива та біопаливних рідин, які враховуються для цілей, зазначених у пунктах (а), (b) і (c) частини 1, повинна отримуватися відповідно до вимог та стандартів, передбачених положеннями, зазначеними у розділі «Довкілля» Частини А та у пункті 9 Додатку II Регламенту Ради (ЄС) № 73/2009 від 19 січня 2009 року, яким встановлюються спільні положення, що застосовуються до схем прямої допомоги для фермерів в рамках спільної сільськогосподарської політики, а також встановлюються деякі схеми допомоги для фермерів⁽¹⁾, та відповідно до мінімальних вимог хороших сільськогосподарських та природних умов, визначених згідно з частиною 1 статті 6 вказаного Регламенту.

7. Комісія кожні два роки інформує Європейський Парламент та Раду стосовно третіх країн та держав-членів, які є важливим джерелом біопалива або сировини для біопалива, що споживається у Співтоваристві, про національні заходи, вжиті щодо критерію стабільності, встановленого у частинах з 2 по 5, та заходи для захисту землі, води і повітря. Перший звіт подається у 2012 році.

(¹) ОВ L 30, 31.1.2009, С. 16.

Комісія кожні два роки інформує Європейський Парламент та Раду про наслідки для соціальної стабільності у Співтоваристві та у третіх країнах від зростання попиту на біопалива та про вплив політики Співтовариства у сфері біопалива на доступність харчових продуктів за помірною ціною, зокрема для осіб, які живуть у країнах, що розвиваються, а також про загальні питання, пов'язані із розвитком. Звіт повинен охоплювати питання про права на використання землі. Також в тому, що стосується третіх країн і держав-членів, які є важливим джерелом біопалива або сировини для біопалива, що споживається у Співтоваристві, у звіті зазначається, чи ратифікувала та імплементувала країна кожну із таких конвенцій Міжнародної організації праці:

- Конвенція про примусову чи обов'язку працю № 29;
- Конвенція про свободу асоціації та захист права на організацію № 87;
- Конвенція про застосування принципів права на організацію і на ведення колективних переговорів № 98;
- Конвенція про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності № 100;
- Конвенція про скасування примусової праці № 105;
- Конвенція про дискримінацію в галузі праці та знань № 111;
- Конвенція про мінімальний вік для прийому на роботу № 138;
- Конвенція про заборону та негайні заходи щодо ліквідації найгірших форм дитячої праці №182.

У звітах підтверджується, чи ратифікували та імплементували треті країни та держави-члени, які є важливим джерелом біопалива або сировини для біопалива, що споживається у Співтоваристві:

- Картагенський Протокол з питань біологічної безпеки;
- Конвенція про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення.

Перший звіт подається у 2012 році. Комісія, якщо необхідно, пропонує коригувальні заходи, зокрема у разі наявності доказів, які підтверджують, що виробництво біопалива суттєвим чином впливає на ціну харчових продуктів.

8. Держави-члени не можуть посилалися на інші підстави стабільності для того, щоб відмовитися від врахування для цілей, зазначених у пунктах (а), (b) і (с) частини 1, біопалива та біопаливних рідин, отриманих відповідно до цієї статті.

9. Не пізніше 31 грудня 2009 року Комісія надає інформацію щодо вимог системи стабільності для інших видів енергетичного використання біомаси, які не стосуються біопалива та біопаливних рідин. Цей звіт, якщо необхідно, повинен супроводжуватися пропозиціями Європейського Парламенту та Ради про систему стабільності для інших видів енергетичного використання біомаси. Вказаний звіт та пропозиції повинні базуватися на найкращій доступній науковій інформації, беручи до уваги найновіші інноваційні досягнення. Якщо здійснений для цих цілей аналіз підтвердить, що було б необхідним внести зміни стосовно лісової біомаси до методологічного способу підрахунку, зазначеного у Додатку V, або до критеріїв стабільності щодо вуглецевих запасів, які застосовуються до біопалива та біопаливних рідин, то Комісія, якщо необхідно, подає з цього приводу пропозиції одночасно Європейському Парламенту та Раді.

Стаття 18

Перевірка виконання критеріїв стабільності для біопалива та біопаливних рідин

1. Якщо біопаливо та біопаливні рідини повинні враховуватися для цілей, зазначених у пунктах (а), (b) і (с) частини 1 статті 17, то держави-члени зобов'язують суб'єктів економічної діяльності підтвердити виконання критеріїв стабільності, встановлених у частинах з 2 по 5 статті 17. З цією метою вони вимагають, щоб суб'єкти економічної діяльності використовували систему масового балансу, яка:

- (а) дозволить змішувати частини сировини або біопалива з різними ознаками стабільності;
- (b) вимагатиме інформацію щодо ознак стабільності та щодо об'єму часток, зазначених у пункті (а), щоб вони залишалися приєднаними до суміші, та
- (с) передбачатиме, що сукупність усіх частин, видалених із суміші, матиме такі самі ознаки стабільності та кількість, як і сукупність усіх частин, доданих до суміші.

2. Комісія повідомляє Європейському Парламенту та Раді у 2010 та у 2012 роках про функціонування методу перевірки за масовим балансом, описаного у частині 1, та про можливість допущення інших методів перевірки певної частини або усіх типів сировини, біопалива та біопаливних рідин. У своїй оцінці Комісія враховує методи перевірки, відповідно до яких не є обов'язковим фізично пов'язувати із певними частинами або сумішами інформацію щодо ознак стабільності. Так само оцінка повинна враховувати необхідність підтримання цілісності та ефективності системи перевірки, уникаючи покладання надмірного навантаження на промисловий сектор. У разі необхідності звіт супроводжується пропозиціями Європейському Парламенту та Раді щодо можливості використання інших методів перевірки.

3. Держави-члени вживають заходів для забезпечення того, щоб суб'єкти економічної діяльності подавали надійну інформацію та надавали державі-члену на її запит дані, використані для підготовки інформації. Держави-члени зобов'язують суб'єктів економічної діяльності ухвалювати заходи, необхідні для гарантування належного рівня контролю незалежності інформації, що подається, та для надання доказів про те, що такий контроль було здійснено. З допомогою контролю перевіряється, чи є точними, надійними та захищеними від шахрайства ті системи, що використовуються суб'єктами економічної діяльності. Також перевіряється періодичність і методологія відбору даних та їх стійкість.

Інформація, зазначена у першому підпункті, повинна стосуватися, зокрема виконання критеріїв стабільності, зазначених у частині з 2 по 5 статті 17, має включати необхідну та належну інформацію про заходи, ухвалені для захисту ґрунту, води та повітря, відновлення пошкоджених земель та уникнення надмірного споживання води у зонах із нестачею води, а також необхідну та належну інформацію про заходи, ухвалені для врахування тих пунктів, які зазначені у першому підпункті частини 7 статті 17.

Комісія відповідно до консультаційної процедури, передбаченої у частині 3 статті 25, розробляє перелік необхідної та належної інформації, зазначеної в двох перших підпунктах. Вона, зокрема, забезпечує, щоб надання вказаної інформації не становило надмірного адміністративного навантаження для суб'єктів економічної діяльності в цілому або особливо для малих фермерських господарств, організацій-виробників та кооперативів.

Зобов'язання, встановлені цією частиною, застосовуються до біопалива та біопаливних рідин, як вироблених у Співтоваристві, так і до тих, що імпортуються.

Держави-члени подають Комісії узагальнену інформацію, яка зазначена у першому підпункті. Комісія публікує вказану інформацію на прозорій платформі, зазначеній у статті 24, в підсумковому вигляді та із захистом конфіденційності комерційно значимої інформації.

4. Співтовариство намагається укласти з третіми країнами двосторонні або багатосторонні угоди, які містять положення про критерії стабільності, які б відповідали тим критеріям, що зазначені у цій Директиві. Якщо Співтовариство ухвалить угоди, які міститимуть положення стосовно питань, охоплених критеріями стабільності, встановленими у частині з 2 по 5 статті 17, то Комісія може прийняти рішення про те, щоб цими угодами підтверджувався той факт, що біопаливо та біопаливні рідини, отримані із сировини, вирощеної у цих країнах, відповідають таким критеріям стабільності. При укладанні вказаних угод має приділятися належна увага заходам, ухваленим для збереження зон, які слугують основою екосистеми в критичних ситуаціях (таких як захист лінії вододілу та контроль ерозії), для захисту ґрунту, води та повітря, стосовно непрямих змін використання ґрунту, для відновлення пошкоджених земель, уникнення надмірного споживання води у зонах із нестачею води та стосовно питань, зазначених у другому підпункті частини 7 статті 17.

Комісія може прийняти рішення про те, щоб необов'язкові національні чи міжнародні схеми, які встановлюють стандарти для виробництва продукції з біомаси, містили точні дані для цілей частини 2 статті 17 або підтверджували, що

частки біопалива відповідають критеріям стабільності, встановленим у частинах з 3 по 5 статті 17. Комісія може прийняти рішення про те, щоб вказані схеми містили точні дані для цілей подання інформації щодо заходів, ухвалених для збереження зон, які слугують основою екосистеми в критичних ситуаціях (таких як захист лінії вододілу та контроль ерозії), для захисту ґрунту, води та повітря, стосовно непрямих змін використання ґрунту, для відновлення пошкоджених земель, уникнення надмірного споживання води у зонах із нестачею води та стосовно питань, зазначених у другому підпункті частини 7 статті 17. Комісія може також визнати зони для захисту екосистем або видів, які є рідкісними, перебувають під загрозою чи на межі зникнення, що визнані міжнародними угодами або включені до переліків, розроблених міжурядовими організаціями або Міжнародним союзом охорони природи, для цілей підпункту (ii) пункту (b) частини 3 статті 17.

Комісія може прийняти рішення про те, щоб необов'язкові національні або міжнародні схеми, призначені для вимірювання скорочення викидів парникових газів, містили точні дані для цілей частини 2 статті 17.

Комісія може прийняти рішення про те, щоб зони, включені до національної чи регіональної програми відновлення суттєво пошкоджених або сильно забруднених земель, відповідали критеріям, зазначеним у пункті 9 Частини С Додатку V.

5. Комісія ухвалює рішення, зазначені у частині 4, лише якщо відповідна угода або схема відповідає необхідним критеріям надійності, прозорості та незалежного контролю. Схеми, призначені для вимірювання скорочення викидів парникових газів, також відповідали методологічним вимогам Додатку V. Переліки зон з великим значенням з огляду на біорізноманітність, які зазначені у підпункті (ii) пункту (b) частини 3 статті 17, повинні відповідати належним стандартам об'єктивності та узгодженості із визнаними міжнародними стандартами та повинні передбачати наявність відповідних процедур оскарження.

6. Рішення, зазначені у частині 4, ухвалюються відповідно до консультаційної процедури, зазначеної у частині 3 статті 25. Такі рішення мають чинність протягом періоду не більше 5 років.

7. Якщо суб'єкт економічної діяльності подає докази або дані, отримані в рамках угоди або схеми, що була об'єктом певного рішення відповідно до частини 4 та в межах сфери застосування, зазначеної у цьому рішенні, то держава-член не зобов'язує постачальника надавати інші докази виконання критеріїв стабільності, встановлених частинами з 2 по 5 статті 17, ні інформацію про заходи, передбачені підпунктом другим частини 3 цієї статті.

8. На запит держави-члена або з власної ініціативи Комісія вивчає застосування статті 17 щодо джерела біопалива або біопаливних рідин та протягом 6 місяців, починаючи з моменту отримання заяви та відповідно до процедури, зазначеної у частині 3 статті 25, приймає рішення про те, чи відповідна держава-член може враховувати біопаливо або біопаливну рідину, що походить із цього джерела для цілей, зазначених у пунктах (a), (b) та (c) частини 1 статті 17.

9. Не пізніше 31 грудня 2012 року Комісія повідомляє Європейський Парламент та Раду про:

- (a) ефективність системи, впровадженої для надання інформації про критерії стабільності, та
- (b) дієвість та відповідність встановлення обов'язкових вимог щодо захисту повітря, ґрунту та води, беручи до уваги останні наукові докази та міжнародні зобов'язання Співтовариства.

Якщо необхідно, Комісія пропонує корегувальні заходи.

Стаття 19

Підрахунок впливу біопалива та біопаливних рідин на викиди парникових газів

1. Для цілей частини 2 статті 17 скорочення викидів парникових газів внаслідок використання біопалива та біопаливних рідин обраховується таким чином:

- (a) якщо у частинах А чи В Додатку V встановлено значення за замовчуванням для скорочення викидів парникових газів для процесу виробництва та якщо значення e_1 для біопалива або біопаливних рідин, розраховане відповідно до пункту 7 Частини С Додатку V, дорівнює або є меншим нуля, то використовуючи це значення за замовчуванням;
- (b) використовуючи реальне значення, розраховане відповідно до методологічного підходу, встановленого у Частині С Додатку V, або
- (c) використовуючи значення, розраховане відповідно до сукупності факторів формули, зазначеної у пункті 1 Частини С Додатку V, якщо детальні значення за замовчуванням, зазначені у частинах D або E Додатку V, можуть використовуватися для певних факторів, а також реальні значення, розраховані згідно із методом, встановленим у Частині С Додатку V, для усіх інших факторів.

2. Не пізніше 31 березня 2010 року держави-члени подають Комісії звіт, який включає перелік зон їх території, класифікованих за 2 рівнем єдиної статистичної номенклатури територіальних одиниць (у подальшому – «NUTS») або за більш детальним рівнем NUTS відповідно до Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 1059/2003 від 26 травня 2003 року, яким встановлюється єдина статистична номенклатура територіальних одиниць (NUTS) ⁽¹⁾, на яких слід очікувати, що типові викиди парникових газів, що походять із вирощування сільськогосподарської сировини, будуть нижчими або однаковими із викидами, повідомленими розділом «Детальні значення за замовчування для вирощування» Частини D Додатку V цієї Директиви, супроводжуючи цей звіт описом методу та даними, використаними для розробки цього переліку. Такий метод враховує характеристики землі, клімату та очікувану продуктивність сировинних матеріалів.

3. Значення за замовчуванням, зазначені у Частині А Додатку V для біопалива, а також детальні значення за замовчуванням для вирощування, зазначені у частині D Додатку V для біопалива та біопаливних рідин можуть використовуватися лише якщо сировина для них:

- (a) вирощується поза межами Співтовариства;

(b) вирощується у Співтоваристві у зонах, що включені до переліків, зазначених у частині 2, або

- (c) є відходами або залишками, іншими ніж залишки сільського господарства, аквакультури та рибальства.

У випадку із біопаливом та біопаливними рідинами, що не зазначені у пунктах (a), (b) або (c), використовуються реальні значення для вирощування.

4. Не пізніше 31 березня 2010 року Комісія подає Європейському Парламенту та Раді звіт про можливість складання переліків зон третіх країн, на яких слід очікувати, що типові викиди парникових газів, що походять із вирощування сільськогосподарської сировини, будуть нижчими або однаковими із викидами, повідомленими розділом «Детальні значення за замовчування для вирощування» Частини D Додатку V цієї Директиви, супроводжуючи цей звіт у разі можливості описом методу та даними, використаними для встановлення цих переліків. У разі необхідності звіт супроводжується належними пропозиціями.

5. Комісія не пізніше 31 грудня 2012 року, а у подальшому кожні два роки надає інформацію щодо оцінювання типових значень та значень за замовчуванням, зазначених у частинах B і E Додатку V, приділяючи особливу увагу викидам, що походять із транспортування та переробки, та в разі необхідності може прийняти рішення про коригування значень. Такі заходи, призначені для зміни несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 4 статті 25.

6. Не пізніше 31 грудня 2010 року Комісія подає Європейському Парламенту та Раді звіт, у якому переглядається вплив внаслідок непрямой зміни земельного використання на викиди парникових газів та переглядаються способи мінімізації такого впливу. Якщо необхідно, звіт супроводжується пропозицією, заснованою на найкращих доступних наукових доказах та включає, зокрема, конкретну методика для врахування викидів внаслідок змін вуглецевих запасів, спричинених непрямими змінами використання землі, забезпечуючи її відповідність з цією Директивою, та зокрема частиною 2 статті 17.

Пропозиція має включати застереження, необхідні для гарантування інвестицій, здійснених до того, як була застосована ця методика. Що стосується установок, які будуть виробляти біопаливо до кінця 2013 року, то застосування зазначених у першому пункті заходів, не дозволяє розглядати до 31 грудня 2017 року вироблене цими установками біопаливо як таке, що не відповідає вимогам стабільності, зазначеним у цій Директиві, що саме так відбувалося б в інших випадках, за умови, що вказане біопаливо дозволить зменшення викидів парникових газів не менш, ніж на 45%. Це положення застосовується до потужностей установок з біопалива на кінець 2012 року.

Європейський Парламент та Рада намагаються до 31 грудня 2012 року прийняти рішення щодо відповідних пропозицій, поданих Комісією.

⁽¹⁾ ОВ L 154, 21.6.2003, С. 1.

7. Додаток V може бути адаптований до технічного і наукового прогресу, включаючи шляхом додання значень для інших процесів виробництва біопалива для тієї ж сировини або для іншої сировини та шляхом зміни методологічного підходу, встановленого у Частині С. Такі заходи, призначені для зміни та доповнення несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 4 статті 25.

Що стосується значень за замовчуванням та встановленого у Додатку V методологічного підходу, то слід брати до уваги, зокрема:

- метод, використаний для обліковування відходів та залишків,
- метод обліковування похідних продуктів,
- метод обліковування для когенерації;
- статус, наданий відходам сільськогосподарських культур та похідним продуктам.

Значення за замовчуванням для біодизеля, виробленого із використаних рослинних олій або тваринних жирів, переглядаються якомога раніше.

Будь-яке адаптування або включення до зазначеного у Додатку V переліку значень за замовчуванням має здійснюватися із дотриманням таких положень:

- (a) якщо внесок певного фактору до загальних викидів є невеликим або якщо варіювання є обмеженим, або якщо вартість чи складність розробки реальних значень є завищеними, то значеннями за замовчуванням мають бути типові значення для звичайних процесів виробництва;
- (b) в усіх інших випадках значення за замовчуванням мають формуватися на основі обачливого підходу у порівнянні із звичайними процесами виробництва.

8. Розробляються детальні визначення, включаючи технічні специфікації, які вимагаються для категорій, встановлених у пункті 9 Частини С Додатку V. Такі заходи, призначені для зміни та доповнення несуттєвих положень цієї Директиви, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у частині 4 статті 25.

Стаття 20

Імплементаційні заходи

Імплементаційні заходи, зазначені у другому підпункті частини 3 статті 17, третьому підпункті частини 3 статті 18, частинах 6 і 8 статті 18, частині 5 статті 19, першому підпункті частини 7 статті 19 та частині 8 статті 19, враховують також цілі статті 7а Директиви 98/70/ЄС.

Стаття 21

Спеціальні положення щодо енергії, яка походить із відновлювальних джерел, у секторі транспорту

1. Держави-члени забезпечують інформування громадськості про доступність та переваги для довкілля від різноманітних відновлювальних джерел енергії для транспорту. Якщо відсоток біопалива, змішаного із похідними речовинами мінеральних масел, перевищує граничну межу у 10% об'єму,

то держави-члени вимагають, щоб таке перевищення межі зазначалося у пунктах продажу.

2. Для того, щоб підтвердити виконання національних зобов'язань, покладених на операторів у сфері відновлювальних видів енергії, та підтвердити виконання цілі, встановленої для використання енергії з відновлювальних джерел на усіх видах транспорту, зазначених у частині 4 статті 3, внесок біопалива, отриманого з відходів, залишків, целюлозних нехарчових матеріалів та лігноцелюлозних матеріалів, вважається таким, що має подвійне значення, порівняно з іншим біопаливом.

Стаття 22

Подання звітів держав-членів

1. Не пізніше 31 грудня 2011 року та у подальшому кожні два роки кожна держава-член подає Комісії звіт про досягнутий прогрес у сприянні та використанні енергії з відновлювальних джерел. Шостий звіт, який подається не пізніше 31 грудня 2021 року, має бути останнім звітом, що вимагається.

У звіті зазначається, зокрема:

- (a) частки у кожному секторі (електроенергія, енергія на опалення та енергія на охолодження, транспорт) та загальні частки енергії, похідної з відновлювальних джерел за два попередні календарні роки, а також заходи, ухвалені або передбачені на національному рівні для сприяння зростанню енергії, що походить з відновлювальних джерел, беручи до уваги орієнтовну ціль, зазначену у Частині В Додатку I, відповідно до статті 5.
- (b) впровадження і функціонування систем підтримки та інших заходів, призначених для сприяння використанню енергії, що походить з відновлювальних джерел, та будь-які зміни до заходів, що застосовуються по відношенню до тих заходів, які зазначені у національному плані дій держави-члена у сфері відновлювальної енергії, а також інформація про те, у який спосіб між кінцевими споживачами розподіляється електроенергія, що була об'єктом надання допомоги для цілей частини 6 статті 3 Директиви 2003/54/ЄС;
- (c) якщо необхідно, яким чином держава-член структурувала свої схеми підтримки для врахування способів застосування відновлювальної енергії, які надають додаткові переваги по відношенню до інших порівнянних способів застосування, але які також можуть мати більш високу вартість, включаючи пальне, отримане з відходів, залишків, целюлозних нехарчових матеріалів та лігноцелюлозних матеріалів;
- (d) функціонування системи гарантій походження для електроенергії та енергії на опалення і енергії на охолодження, що походить з відновлювальних джерел енергії, а також заходи, ухвалені для гарантування надійності і захисту системи від шахрайства;
- (e) досягнення, здобуті в оцінці та покращенні адміністративних процедур для усунення регуляторних та нерегуляторних перешкод для розвитку енергії, що походить з відновлювальних джерел;

- (f) заходи, ухвалені для забезпечення транспортування та розподілу електроенергії, виробленої з відновлювальних джерел енергії, та для покращення рамок та правил щодо покриття та розподілення витрат, зазначених у частині 3 статті 16;
- (g) досягнень у доступності та використанні ресурсів біомаси для енергетичних цілей;
- (h) зміни у цінах на сировину та на використання ґрунту у державі-члені, пов'язані із збільшенням використання біомаси та інших форм енергії, що походить з відновлювальних джерел;
- (i) розвиток та частка пального, що походить з відходів, залишків, целюлозних нехарчових матеріалів та лігноцелюлозних матеріалів;
- (j) оцінений вплив виробництва біопалива та біопаливних рідин на біологічну різноманітність, водні ресурси, якість води та якість ґрунту в державі-члені;
- (k) оцінене чисте скорочення викидів парникових газів внаслідок використання енергії, що походить з відновлювальних джерел;
- (l) оцінка перевиробленої кількості енергії, що походить із відновлювальних джерел, по відношенню до орієнтовної цілі, яка може бути передана іншим державам-членам, а також оцінка потенціалу для спільних проектів до 2020 року;
- (m) оцінка потреби у енергії, що походить з відновлювальних джерел, яка до 2020 року має бути задоволена іншими методами, ніж національне виробництво, та
- (n) інформація про спосіб обчислення частки відходів, що розкладаються біологічним шляхом, у відходах, що були використані для виробництва енергії, а також заходи, ухвалені для покращення та перевірки таких підрахунків.

2. Для обчислення чистого скорочення викидів парникових газів внаслідок використання біопалива держава-член може використовувати для цілей звітування, зазначених у частині 1, типові значення, встановлені у Частинах А і В Додатку V.

3. У своєму першому звіті держава-член зазначає, чи має вона намір:

- (a) заснувати єдиний адміністративний орган, відповідальний за розгляд заяв про надання дозволу, сертифікацію і надання ліцензій для установок, що виробляють відновлювальну енергію, та за надання допомоги заявникам;
- (b) передбачити автоматичне затвердження заяв про планування та надання дозволу для установок з виробництва відновлювальної енергії, якщо відповідальний орган з надання дозволу не забезпечив відповідь у встановлені строки, або
- (c) зазначити на плані територіального устрою географічні місця, придатні для вироблення енергії, що походить з відновлювальних джерел, та для встановлення місцевих систем опалення та охолодження.

4. У кожному звіті держава-член має можливість скоректувати дані, зазначені в попередніх звітах.

Стаття 23

Моніторинг та звіти Комісії

1. Комісія забезпечує моніторинг походження біопалива та біопаливних рідин, що споживаються на території Співтовариства та наслідки їх виробництва, враховуючи наслідки від переміщення, на використання земель на території Співтовариства, а також основних третіх країн – постачальників. Цей моніторинг забезпечується на основі звітів держав-членів, що подаються відповідно до частини 1 статті 22, звітів зазначених третіх країн, інформації від неурядових організацій, наукових досліджень та інших корисних джерел інформації. Комісія також здійснює моніторинг за зміною цін на сировинні товари в результаті використання біомаси для виробництва енергії, а також за будь-якими пов'язаними з таким використанням позитивними або негативними наслідками для безпеки харчування. Комісія здійснює моніторинг всіх установок, до яких застосовується частина 6 статті 19.

2. Комісія підтримує діалог з третіми країнами та організаціями виробників і споживачів, а також з громадянським суспільством, що стосується загального впровадження заходів цієї Директиви щодо біопалива та біопаливних рідин. В цьому контексті вона звертає особливу увагу на вплив, який може мати виробництво біопалива на ціну продуктів харчування.

3. На основі звітів, поданих державами-членами відповідно до частини 1 статті 22, та зазначених в частині 1 цієї статті моніторингу та аналізу, Комісія подає кожні два роки звіт Європейському Парламенту та Раді. Перший звіт подається у 2012 році.

4. У звітах про скорочення викидів парникових газів в результаті використання біопалива Комісія використовує заявлені державами-членами значення та оцінює чи врахування супутніх продуктів в рамках методу заміни впливає на оцінку та яким чином.

5. В своїх звітах Комісія здійснює аналіз, зокрема:

- (a) екологічних витрат та переваг, пов'язаних з різними видами біопалива, впливу стратегій Співтовариства щодо імпортування на ці переваги та витрати, наслідків для безпеки постачання та засобів досягнення збалансованості між внутрішнім виробництвом та імпортом;
- (b) впливу збільшення попиту на біопаливо на стабільність у Співтоваристві та третіх країнах, з урахуванням економічних та екологічних наслідків, зокрема впливу на біорізноманітність;

- (c) можливість брати на облік науково обґрунтованим способом географічні зони, що мають велике значення з точки зору біологічної різноманітності та на які не розповсюджується дія частини 3 статті 17;
- (d) наслідки від збільшення попиту на біомасу для секторів, що використовують біомасу;
- (e) наявність біопалива, що було вироблене з відходів, залишків, целюлозних нехарчових матеріалів та лігноцелюлозних матеріалів; та
- (f) непрямі зміни у господарському використанні земель, що стосуються всіх процесів виробництва.

В разі необхідності Комісія пропонує корегувальні заходи.

6. На основі звітів, поданих державами-членами відповідно до частини 3 статті 22, Комісія оцінює ефективність заходів, вжитих державами-членами з метою заснування єдиного адміністративного органу, уповноваженого розглядати заяви про надання дозволу, про сертифікацію та надання дозволу, а також надавати підтримку заявникам.

7. З метою покращення фінансування та координації для досягнення передбаченої частиною 1 статті 3 цілі — 20% Комісія до 31 грудня 2010 року подає дослідження та план дії щодо виробленої з відновлюваних джерел енергії, які призначаються зокрема:

- (a) для покращення використання структурних фондів та рамкових програм;
- (b) покращення та збільшення використання фондів Європейського інвестиційного банку та інших установ державного фінансування;
- (c) отримання кращого доступу до ризикових капіталів, зокрема шляхом проведення аналізу механізму розподілу ризиків для здійснення інвестицій в сектор енергії, що походить з відновлюваних джерел на території Співтовариства, який є подібним до призначеної для третіх країн ініціативи під назвою «Світовий фонд для сприяння енергоефективності та видобутку відновлюваних енергоносіїв»;
- (d) покращення координації національних планів фінансування та планів фінансування Співтовариства, а також інших форм надання допомоги;
- (e) покращення координації надання допомоги на користь ініціатив в сфері відновлюваних енергоносіїв, успіх яких залежить від заходів, вжитих деякими учасниками в різних державах-членах.

8. До 31 грудня 2014 Комісія подає звіт, що стосується зокрема наступних питань:

- (a) перегляд мінімальних рівнів скорочення викидів парникових газів, які застосовуватимуться з дат, передбачених другим абзацем частини 2 статті 17 на

основі аналізу впливу, яким будуть враховуватись зокрема технологічні розробки, доступні технології та доступність біопалива першого та другого покоління, які дозволяють суттєве скорочення викидів парникових газів;

- (b) враховуючи передбачену частиною 4 статті 3 мету, аналіз:
 - (i) звіту витрати-ефективність для заходів, що підлягають впровадженню для досягнення цієї мети;
 - (ii) економічної доцільності реалізації мети із забезпеченням стабільності виробництва біопалива на території Співтовариства та третіх країн з урахуванням економічних, екологічних та соціальних наслідків, враховуючи непрямий вплив та наслідки на біорізноманітність, а також наявність на ринку біопалива другого покоління;
 - (iii) впливу на реалізацію цілі щодо наявності продуктів харчування за доступну ціну;
 - (iv) комерційної доступності електричних, гібридних транспортних засобів та транспортних засобів на водні, а також вибраної методики для обчислення частки виробленої з відновлюваних джерел енергії в транспортному секторі;
 - (v) оцінки специфічних умов на ринках, з урахуванням зокрема ринків, на яких призначене для транспортного сектору паливо становить більше половини кінцевого споживання енергії, а також ринків, які повністю залежать від імпортованого біопалива;
- (c) оцінку імплементації цієї Директиви, зокрема, що стосується механізмів співробітництва для забезпечення того, щоб останні дозволяли державам-членам, зберігаючи одночасно за державами-членами надання допомоги відповідно до частини 3 статті 3, реалізовувати визначені в Додатку I національні цілі з найкращим співвідношенням витрати-переваги, а також технологічні розробки та висновки, які належить з них отримати для реалізації цілі 20% енергії, що походить з відновлюваних джерел на рівні Співтовариства.

На основі цього звіту Комісія, в разі необхідності, подає Європейському Парламенту та Раді пропозиції щодо зазначених вище питань:

— для зазначеного в пункті (a) питання — зміну зазначеного в цьому пункті мінімального скорочення викидів парникових газів, та

— для зазначеного в пункті (c) питання — належне коригування передбачених цією Директивою заходів співробітництва з метою підвищення рівня їх ефективності для досягнення цілі 20%. Такі пропозиції не мають впливу ні на ціль 20%, ні на контроль держав-членів за національними режимами надання допомоги та заходами співробітництва.

9. У 2018 Комісія опублікує дорожню карту для відновлюваних енергоресурсів на період після 2020 року.

Ця дорожня карта супроводжується, в разі необхідності, пропозиціями Європейського Парламенту та Ради на період після 2020 року. Дорожньою картою враховується досвід, набутий під час імплементації цієї Директиви та технологічні переваги в галузі енергії, видобутої з відновлюваних джерел.

10. У 2021 році Комісія подає звіт про застосування цієї Директиви. В цьому звіті досліджується зокрема питання ролі, яку відіграли наступні складові у реалізації державами-членами національних цілей, визначених в Додатку I на найкращій основі витрати-переваги:

- (a) процес підготовки попередніх оцінок та національних планів дії в сфері відновлюваних джерел енергії;
- (b) ефективність механізмів співробітництва;
- (c) технологічний прогрес в галузі енергії, видобутої з відновлюваних джерел, зокрема розвиток використання біопалива в секторі торгової авіації;
- (d) ефективність національних режимів надання допомоги; та
- (e) висновки до звітів Комісії, передбачені частинами 8 та 9.

Стаття 24

Платформа прозорості

1. Комісія створює публічну онлайн платформу прозорості. Ця платформа служить для підвищення рівня прозорості, а також полегшення і сприяння співробітництву між державами-членами, зокрема, що стосується передбачених статтею 6 статистичних трансфертів та передбачених статтями 7 та 9 спільних проектів. Крім того, платформа може бути використана для оприлюднення інформації, яку Комісія або будь-яка держава-член вважатиме суттєвою для цієї Директиви та реалізації передбачених нею цілей.

2. На платформі прозорості Комісія опублікує подану нижче інформацію, в разі необхідності в об'єднаній формі, зберігати конфіденційність інформації, що має комерційну таємницю:

- (a) національні плани дій держав-членів в галузі відновлюваних джерел енергії;
- (b) розрахункові документи держав-членів, передбачені частиною 3 статті 4, що були доповнені в оптимальні строки зробленим Комісією оглядом щодо надмірного виробництва та визначення попиту на імпорт;
- (c) пропозиції співробітництва держав-членів, що стосується статистичних трансфертів або спільних проектів на запит зазначеної держави-члена;

- (d) зазначені в частині 2 статті 6 відомості про статистичні трансферти між державами-членами;
- (e) зазначені в частинах 2 та 3 статті 7, частинах 4 та 5 статті 9 відомості про спільні проекти;
- (f) передбачені статтею 22 національні звіти держав-членів;
- (g) передбачені частиною 3 статті 23 звіти Комісії.

Однак, на вимогу держави-члена, якою була подана інформація, Комісія не оприлюднює ні передбачені частиною 3 статті 4 розрахункові документи держав-членів, ні передбачену пунктами (l) та (m) частини 1 статті 22 інформацію, що міститься в національних звітах держав-членів.

Стаття 25

Комітети

1. Комісія працює за сприяння Комітету з питань відновлюваних джерел енергії за винятком випадків, передбачених частиною 2.

2. Для сфер, що мають відношення до стабільності біопалива та біопаливних рідин Комісія працює за сприяння Комітету з питань біопалива та біопаливних рідин.

3. У випадку, коли робиться посилання на цю частину – застосовуються статті 3 та 7 Рішення 1999/468/ЄС з дотриманням положень статті 8 зазначеного документа.

4. У випадку, коли робиться посилання на цю частину – застосовуються частини 1–4 статті 5а, а також стаття 7 Рішення 1999/468/ЄС з дотриманням положень статті 8 зазначеного документа.

Стаття 26

Внесення змін та скасування

1. Стаття 2, частина 2 статті 3, а також статті 4 – 8 Директиви 2001/77/ЄС вилучаються з 1 квітня 2010 року.

2. Стаття 2, частини 2, 3 та 5 статті 3, а також статті 5 та 6 Директиви 2003/30/ЄС вилучаються з 1 квітня 2010 року.

3. Директиви 2001/77/ЄС та 2003/30/ЄС скасовуються з 1 січня 2012 року.

Стаття 27

Транспонування

1. Без шкоди частинам 1, 2 та 3 статті 4 держави-члени найпізніше до 5 грудня 2010 року вводять в дію закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для виконання цієї Директиви.

Якщо держави-члени ухвалюють закони, останні повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватись таким посиланням під час їх офіційного опублікування. Порядок здійснення такого посилання визначається державами-членами.

2. Держави-члени повідомляють Комісії тексти основних положень внутрішнього права, які ухвалюються ними в галузі, на яку розповсюджується дія цієї Директиви.

Стаття 28

Набрання чинності

Ця Директива набирає чинності на двадцятий день після її опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 29

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам

Вчинено у Страсбурзі, 23 квітня 2009 року.

За Європейський Парламент

Голова

H.-G. PÖTTERING

За Раду

Голова

P. NEČAS

ДОДАТОК I

Глобальні цілі держав-членів щодо частки енергії, яка видобувається з відновлюваних джерел енергії у кінцевому споживанні енергії станом на 2020 рік ⁽¹⁾

A. Глобальні цілі держав-членів

	Частка енергії видобута з відновлюваних джерел у кінцевому сукупному споживанні енергії станом на 2005 рік (S ₂₀₀₅)	Мета для частки енергії, що видобувається з відновлюваних джерел енергії в загальному кінцевому споживанні енергії станом на 2020 рік (S ₂₀₂₀)
Бельгія	2,2%	13%
Болгарія	9,4%	16%
Чеська Республіка	6,1%	13%
Данія	17,0%	30%
Німеччина	5,8%	18%
Естонія	18,0%	25%
Ірландія	3,1%	16%
Греція	6,9%	18%
Іспанія	8,7%	20%
Франція	10,3%	23%
Італія	5,2%	17%
Кіпр	2,9%	13%
Латвія	32,6%	40%
Литва	15,0%	23%
Люксембург	0,9%	11%
Угорщина	4,3%	13%
Мальта	0,0%	10%
Нідерланди	2,4%	14%
Австрія	23,3%	34%
Польща	7,2%	15%
Португалія	20,5%	31%
Румунія	17,8%	24%
Словенія	16,0%	25%
Словацька Республіка	6,7%	14%
Фінляндія	28,5%	38%
Швеція	39,8%	49%
Сполучене Королівство	1,3%	15%

B. Орієнтовний перехід

Зазначений в частині 2 статті 3 орієнтовний шлях складається з вказаних нижче часток енергії, видобутої з відновлюваних джерел:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$, як середня для двох років 2011 та 2012,

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, як середня для двох років 2013 та 2014,

⁽¹⁾ Належить підкреслити, що в положеннях настанов про надання державної допомоги для захисту навколишнього природного середовища визначено, що державні механізми підтримки та сприяння енергії, видобутої з відновлюваних джерел є необхідними для отримання можливості досягнення національних цілей, передбачених в цьому Додатку.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, як середня для двох років 2015 та 2016,

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, як середня для двох років 2017 та 2018,

виходячи з того, що:

S_{2005} = частка у 2005 році, що була зазначена в таблиці частини А для певної держави-члена,
та

S_{2020} = частка у 2020 році, що була зазначена в таблиці частини А для певної держави-члена.

ДОДАТОК II

Формула нормалізації для підрахунку електроенергії, видобутої з гідроенергії та енергії вітру

Наступна формула застосовується в цілях підрахунку електроенергії, видобутої з гідроенергії на території певної держави-члена:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

виходячи з того, що:

- N = референтний рік
- $Q_{N(norm)}$ = нормалізована кількість електроенергії, видобута комплексом гідроелектростанцій держави-члена протягом року N, в цілях обчислення,
- Q_i = кількість електроенергії, що була фактично видобута протягом року i комплексом гідроелектростанцій держави-члена, що вимірюється в ГВт-ч, за винятком електроенергії, що була видобута на гідроакumuлюючих електростанціях з попередньо відкачаної води вищого рівня
- C_i = загальне значення встановленої потужності, за винятком накопичення шляхом відкачки, комплексу гідроелектростанцій держави-члена на кінець року i , що вимірюється в МВт.

Наступна формула застосовується в цілях підрахунку електроенергії, видобутої з енергії вітру на території певної держави-члена:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

виходячи з того, що:

- N = референтний рік
- $Q_{N(norm)}$ = нормалізована кількість електроенергії, видобута комплексом вітрових станцій держави-члена протягом року N, в цілях обчислення,
- Q_i = кількість електроенергії, що була фактично вироблена протягом року i комплексом вітрових станцій держави-члена, що вимірюється в ГВт-ч,
- C_j = загальне значення встановленої потужності комплексу вітрових станцій держави-члена на кінець року j , що вимірюється в МВт.
- n = 4 або кількість років, що передувала року N для якої є в наявності для зазначеної держави-члена дані щодо потужності та продуктивності, враховуються найнижчі значення.

ДОДАТОК III

Енергоємність транспортного палива

Паливо	Енергоємність на одиницю маси (нижня межа теплоти згоряння MJ/kg)	Енергоємність на одиницю обсягу (нижня межа теплоти згоряння MJ/l)
Біоетанол (етанол, вироблений з біомаси)	27	21
Біо-ЕТВЕ (етилтретбутиловий ефір, вироблений з біоетанолу)	36 (37% з якої було видобуто з відновлюваних джерел)	27 (37% з якої було видобуто з відновлюваних джерел)
Біометанол (вироблений з біомаси метанол, що використовується як біопаливо)	20	16
Біо-МТВЕ (метилтретбутиловий ефір, вироблений з біометанолу)	35 (22% з якої було видобуто з відновлюваних джерел)	26 (22% з якої було видобуто з відновлюваних джерел)
Біо-DME (вироблений з біомаси диметилефір, що використовується як біопаливо)	28	19
Біо-ТАЕЕ (метилтрететиловий ефір)	38 (29% з якої було видобуто з відновлюваних джерел)	29 (29% з якої було видобуто з відновлюваних джерел)
Біобутанол (вироблений з біомаси бутанол, що використовується як біопаливо)	33	27
Біодизельне паливо (складний метиловий ефір, що має властивості дизельного палива та був вироблений з рослинної олії або жирів тваринного походження та використовується як біопаливо)	37	33
Дизельне паливо Фішера-Тропша (синтетичний вуглеводень або суміш синтетичних вуглеводнів, вироблених з біомаси)	44	34
Гідроочищена рослинна олія (рослинна олія після термохімічної обробки воднем)	44	34
Чиста рослинна олія (олія, що походить з олійних рослин та отримується шляхом пресування, екстракції або подібних способів, неочищена або рафінована, але без хімічних змін, у випадках коли її використання є сумісним з типом двигуна та відповідними вимогами в сфері викидів)	37	34
Біогаз (газоподібне паливо, що виробляється з біомаси та/або частини відходів, що здатні до біологічного розкладення, очищене до отримання якості, що є еквівалентною якості природного газу та використовується як біопаливо, або газ з деревини)	50	—
Бензин	43	32
Дизельне паливо	43	36

ДОДАТОК IV

Сертифікація спеціалістів з установки обладнання

Системи сертифікації або еквівалентні системи підтвердження кваліфікації зазначені в частині 3 статті 14 ґрунтуються на наступних критеріях:

1. Процедура сертифікації або визначення кваліфікації повинна бути прозорою та чітко визначеною державою-членом або призначеним нею адміністративним органом.
2. Спеціалісти з установки систем, що використовують біомасу, теплові помпи, геотермічну поверхневу енергію, фотогальванічну сонячну енергію та термічну сонячну енергію повинні проходити сертифікацію в рамках будь-якої акредитованої програми підготовки або у будь-якого акредитованого надавача навчальних послуг.
3. Акредитація програми підготовки або надавача навчальних послуг здійснюється державою-членом або призначеним нею адміністративним органом. Акредитаційний орган переконується в систематичності та регіональному або національному покритті програми підготовки, що пропонується надавачем навчальних послуг. Надавач навчальних послуг повинен мати у розпорядженні відповідну технічну базу для забезпечення практичної підготовки, зокрема лабораторне обладнання або еквівалентні технічні засоби. Окрім базової підготовки надавач навчальних послуг повинен також пропонувати курси підвищення кваліфікації більш короткої тривалості на актуальні теми, враховуючи нові технології, для того, щоб спеціалісти з установки обладнання могли скористатися можливістю навчатися протягом всього свого життя. Надавачем навчальних послуг може бути виробник обладнання або систем, інститут або асоціація.
4. Підготовка, що завершується сертифікацією або підтвердженням кваліфікації спеціалістів з установки обладнання повинна включати теоретичну та практичну частини. В кінці навчання спеціалісти з установки обладнання повинні мати професійні знання та навички, необхідні для установки обладнання та систем, що відповідають сподіванням клієнтів, що стосується робочих характеристик та надійності, практикувати кваліфіковану майстерність та дотримуватись комплексу належних принципів і норм, зокрема в сфері енергетичного та екологічного маркування.
5. Курс навчання повинен завершуватись екзаменом після якого видається сертифікат або диплом про рівень кваліфікації. Екзамен включає практичну оцінку успішної установки котлів або печей для біомаси, теплових pomp, систем видобутку геотермічної поверхневої енергії або систем видобутку сонячної фотогальванічної або сонячної термічної енергії.
6. Системи сертифікації або еквівалентні системи підтвердження кваліфікації, передбачені частиною 3 статті 14 належним чином враховують наступні настанови:
 - (a) Акредитована програма підготовки має бути запропонована спеціалістам з практичним досвідом, які вже закінчили або безпосередньо проходять такі програми навчання:
 - (i) для спеціалістів з установки котлів та печей для біомаси: обов'язкові програми навчання для слюсарів-сантехніків, слюсарів-трубопровідників, слюсарів опалювального обладнання, або техніків опалювального, або техніків холодильного та санітарного обладнання.
 - (ii) для спеціалістів з установки теплових pomp: обов'язкові програми навчання для слюсарів-сантехніків або інженерів холодильного обладнання, а також основні знання та навички в області електротехніки та водопровідних робіт (монтаж труб, зварювання та склеювання систем труб, термоізоляція, герметизація приладів, перевірка на герметичність та установка опалювального та холодильного обладнання).
 - (iii) для спеціалістів з установки систем з видобутку фотогальванічної та теплової сонячної енергії: обов'язкові програми навчання для слюсарів-сантехніків або електротехніків, а також основні навички в сфері водопровідних робіт, електротехніки, покрівельних робіт (зварювання та склеювання систем труб, герметизація приладів, перевірка на герметичність), а також здатність виконувати з'єднання кабелів, належне знання основних покрівельних матеріалів, а також методів герметизації та глоблення;
 - (iv) програма професійної підготовки надає можливість спеціалісту отримати відповідні знання та навички, які відповідають трирічній програмі навчання вказаних професій відповідно до пунктів (a), (b) або (c) та охоплює навчання як з відривом, так і без відриву від виробництва.
 - (b) теоретична частина програми навчання для спеціалістів з установки котлів та печей для біомаси повинна давати огляд стану ринку біомаси та розкривати екологічні аспекти, питання отримання палива із біомаси, питання логістики, пожежної безпеки, відповідні дотації, технології спалювання, системи запалювання, оптимальні гідравлічні розчини, порівняння витрат та рентабельності, а також проектування, установка та технічне обслуговування котлів та печей для біомаси. Разом з цим програма підготовки має надавати належні знання європейських стандартів норми щодо технологій та отриманого з біомаси палива (наприклад, гранульоване паливо), а також про відповідні національне законодавство та законодавство Співтовариства.

- (c) теоретична частина підготовки спеціалістів з установки теплових pomp повинна надавати загальний огляд стану ринку теплових pomp та розглядати питання геотермічних ресурсів та температур ґрунту в різних регіонах, ідентифікацію ґрунтів та гірських порід для визначення їх питомої теплопровідності, нормативних актів щодо використання геотермічних ресурсів, економічної доцільності використання теплових pomp у будівлях та визначення найбільш придатної для цього системи, а також технічних вимог, техніки безпеки, фільтрування повітря, підключення до джерела теплової енергії та установка цих систем. Підготовка повинна також надати можливість здобути належні знання щодо європейських стандартів, пов'язаних з тепловими помпами та належного національного законодавства і законодавства Співтовариства. Спеціалісти з установки повинні підтвердити такі основні знання та навички:
- (i) елементарне розуміння принципів фізики та правил функціонування теплової помпи, враховуючи характеристики ланцюгової схеми помпи: залежність між низькими температурами термовідвідного радіатора, високими температурами джерела теплової енергії та ефективністю системи, визначення коефіцієнта корисної дії (ККД) та сезонного коефіцієнта корисної дії (СККД);
 - (ii) розуміння складових частин та їх призначення в ланцюговій схемі помпи, враховуючи компресор, розширювальний клапан, випаровувач, конденсатор, кріпильні елементи та фітинги, мастило, холодагент, знання можливостей перегріву та переохолодження та охолодження;
 - (iii) здатність вибирати та калібрувати складові частини під час традиційної установки та, зокрема визначати типові значення для теплового навантаження різних будівель та для виробництва гарячої води в залежності від споживання енергії, визначати потужність помпи в залежності від теплового навантаження для виробництва гарячої води, накопичувальної маси будівлі та переривчастого електропостачання, визначати складову частину, яка використовується як буферна ємність та її об'єм, а також можливості інтегрувати другу систему опалення;
- (d) теоретична частина підготовки спеціалістів з установки сонячних фотогальванічних систем та сонячних термічних систем повинна надавати загальний огляд стану ринку продукції, якою використовується сонячна енергія та порівняння витрат і рентабельності, а також розглядати екологічні аспекти, питання складових частин, характеристики та визначення параметрів систем використання сонячної енергії, вибір чітко визначених систем та визначення параметрів їх складових, визначення попиту на теплову енергію, попередження пожеж, дотації в цій сфері, а також проектування, установка та технічне обслуговування фотогальванічних установок з видобутку сонячної енергії та термічних установок з видобутку сонячної енергії. Навчання повинно також надавати можливість здобути належні знання щодо європейських стандартів, пов'язаних з технологіями та сертифікаціями, такими як «Solar Keurmark», а також належного національного законодавства і законодавства Співтовариства. Спеціалісти з установки повинні підтвердити такі основні знання та навички:
- (i) здатність працювати в умовах дотримання техніки безпеки з використанням необхідних інструментів і обладнання та із застосуванням правил та стандартів техніки безпеки, а також визначати ризики в сфері водопровідних робіт, електроенергії та інших робіт, пов'язаних з установками з виробництва сонячної енергії;
 - (ii) здатність визначати системи та специфічні складові частини активних та пасивних систем, зокрема їх проектування, а також визначати розміщення складових частин та розміщення і конфігурацію систем;
 - (iii) здатність визначати розміщення, напрям та нахил, що вимагаються для сонячних фотогальванічних систем опалення та систем виробництва гарячої води з використанням сонячної енергії, враховуючи затіненість, наявність доступу до сонця, конструктивну цілісність, адекватність установки будівлі та клімату та визначення різних методів установки, адаптованих до різних типів дахів та необхідне для установки обладнання, яке дозволяє підтримувати рівновагу системи;
 - (iv) зокрема для фотогальванічних сонячних систем, здатність налаштовувати електричну схему та, зокрема визначати струм, що використовується, вибирати типи провідників та пропускну спроможність для електричної схеми, визначати розмір, пропускну здатність та розміщення для всіх підключених приладів та компонентів системи, а також вибирати належну точку підключення;
- (e) сертифікація спеціаліста з установки повинна бути обмеженою у часі таким чином, щоб підвищення кваліфікації в формі семінарів або інших заходів було необхідним для подовження її строку дії.

ДОДАТОК V

Правила для обчислення впливу біопалива, біопаливних рідин та референтного викопного палива на парникові гази

A. Типові значення та значення за замовчуванням для біопалива, що виробляється без чистих викидів вуглецю, які виникають внаслідок змін у використанні земель

Процес виробництва біопалива	Скорочення викидів парникових газів, типові значення	Скорочення викидів парникових газів, за замовчуванням
Етанол з цукрових буряків	61%	52%
Етанол з зернових (технологічне паливо не зазначене)	32%	16%
Етанол з зернових (з використанням бурого вугілля як технологічного палива на станціях когенерації)	32%	16%
Етанол з зернових (з використанням природного газу як технологічного палива у традиційних котлах)	45%	34%
Етанол з зернових (з використанням природного газу як технологічного палива на станціях когенерації)	53%	47%
Етанол з зернових (з використанням соломи як технологічного палива на станціях когенерації)	69%	69%
Етанол з кукурудзи, вироблений на території Європейського Союзу (з використанням природного газу як технологічного палива на станціях когенерації)	56%	49%
Етанол з цукрової тростини	71%	71%
Частина етилтретбутилового ефіру (ЕТБЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	
Частина метилтрететилового ефіру (ТАЕЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	
Біодизель із свиріпового насіння	45%	38%
Біодизель з соняшників	58%	51%
Біодизель з сої	40%	31%
Біодизель з пальмової олії (процес не уточнено)	36%	19%
Біодизель з пальмової олії (уловлювання метану, що походить з олійного заводу)	62%	56%
Біодизель з відпрацьованої рослинної олії або тваринного жиру (*)	88%	83%
Гідроочищена рослинна олія, із свиріпового насіння	51%	47%
Гідроочищена рослинна олія, із соняшника	65%	62%
Гідроочинена рослинна олія, пальмова олія (процес не уточнено)	40%	26%
Гідроочинена рослинна олія, пальмова олія (уловлювання метану, що походить з олійного заводу)	68%	65%
Чиста рослинна олія, із свиріпового насіння	58%	57%
Біогаз, вироблений з побутових органічних відходів, що використовується як природний стиснений газ	80%	73%
Біогаз, вироблений з вологого гною, що використовується як природний стиснений газ	84%	81%
Біогаз, вироблений з сухого гною, що використовується як природний стиснений газ	86%	82%

(*) Не містить тваринного жиру, отриманого з тваринних субпродуктів, класифікованих як речовини категорії 3 відповідно до Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 1774/2002 від 3 жовтня 2002 року про запровадження санітарних правил, що застосовуються до субпродуктів тваринного походження не призначених для споживання людиною ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 273 від 10.10.2002, С. 1.

В. Розрахункові типові значення та значення за замовчуванням для біопалива майбутнього, неіснуючого або наявного на ринку у незначній кількості станом на січень 2008 року, що було вироблене без чистих викидів вуглецю, які виникають внаслідок змін у використанні земель

Процес виробництва біопалива	Скорочення викидів парникових газів, типові значення	Скорочення викидів парникових газів, значення за замовчуванням
Етанол з соломи зернових	87%	85%
Етанол з відходів деревини	80%	74%
Етанол з культивованих лісових ресурсів	76%	70%
Дизель, вироблений шляхом застосування процесу Фішера-Тропша з відходів деревини	95%	95%
Дизель, вироблений шляхом застосування процесу Фішера-Тропша з культивованих лісових ресурсів	93%	93%
Диметилефір (DME) з відходів деревини	95%	95%
Диметилефір (DME) з культивованих лісових ресурсів	92%	92%
Метанол з відходів деревини	94%	94%
Метанол з культивованих лісових ресурсів	91%	91%
Частина метилтретбутилового ефіру (МТВЕ), отримана з відновлюваних джерел енергії	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	

С. Методика

1. Викиди парникових газів в результаті видобутку та використання транспортного палива, біопалива та біопаливних рідин обчислюються відповідно до наступної формули:

$$E = e_{ec} + e_r + e_p + e_{id} + e_u - e_{sea} - e_{ecs} - e_{ecr} - e_{ee}$$

виходячи з того, що:

E	=	Загальне значення викидів в результаті використання палива,
e_{ec}	=	Викиди в результаті видобування або вирощування сировини
e_r	=	Розраховані на річній основі викиди внаслідок змін у запасах вуглецю, спричинених змінами у використанні земель
e_p	=	Викиди внаслідок переробки
e_{id}	=	Викиди внаслідок транспортування та розподілу
e_u	=	Викиди внаслідок застосовуваного палива
e_{sea}	=	Скорочення викидів, спричинених накопиченням вуглецю в ґрунті, завдяки кращому сільськогосподарському управлінню
e_{ecs}	=	Скорочення викидів, спричинених уловлюванням та підземним зберіганням вуглецю
e_{ecr}	=	Скорочення викидів, спричинених уловлюванням та заміною вуглецю
e_{ee}	=	Скорочення викидів, спричинених надмірним виробництвом електроенергії в рамках спільного виробництва електричної та теплової енергії

Викиди в результаті виготовлення машин та обладнання не враховуються.

2. Викиди парникових газів в результаті використання палива (E) виражені у перерахунку на грами еквіваленту CO₂ на MJ палива (gCO_{2eq}/MJ).

3. Шляхом відступу від пункту 2, для призначеного для транспорту палива, виражені в gCO_{2eq}/MJ значення можуть бути скореговані для врахування відмінностей між паливом, що стосується ефективної продуктивності, вираженої в km/MJ. Однак, такі корегування можливі лише в разі доведення зазначених відмінностей.

4. Скорочення викидів парникових газів, що отримуються з біопалива та біопаливних рідин обчислюється відповідно до наступної формули:

$$\text{СКОРОЧЕННЯ} = (E_F - E_B) / E_F$$

виходячи з того, що:

E_B = всього викидів від біопалива або біопаливних рідин, та

E_F = всього викидів від референтного викопного палива

5. Зазначені в пункті 1 парникові гази, це: CO₂, N₂O, CH₄. З метою обчислення еквівалентності CO₂ цим газам присвоюються наступні значення:

CO ₂	1
:	
N ₂ O	296
:	
CH ₄	23
:	

6. Викиди в результаті видобутку або вирощування сировини (e_c) включають викиди від видобутку або власне процесу вирощування; від збору сировини, від відходів та втрат, а також від виробництва хімічних речовин, а також продукції, необхідної для видобутку або вирощування. Уловлювання CO₂ під час вирощування сировини не враховується. Належить віднімати сертифіковані скорочення викидів парникових газів, що виникають в результаті факельного спалювання на об'єктах видобутку нафти у світі. За відсутності можливості використання реальних значень оцінка викидів внаслідок культивування може бути розроблена на основі середнього значення, обчисленого для географічних зон з меншою площею, ніж у тих, що беруться до розрахунку для обчислення значень за замовчуванням.

7. Розраховані на річній основі викиди внаслідок змін у запасах вуглецю, спричинених змінами у використанні земель (e_l) обчислюються шляхом поділу загального обсягу викидів таким чином, щоб порівну розподілити його на двадцять років. Для обчислення таких викидів використовується наступна формула:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \quad (1)$$

виходячи з того, що:

- e_l = Розраховані на річній основі викиди парникових газів внаслідок змін у запасах вуглецю, спричинених змінами у використанні земель (виражені в масі еквіваленту CO₂ на одиницю енергії, виробленої біопаливом),
- CS_R = Запаси вуглецю на одиницю площі, що відносяться до референтного застосування земель (що виражається в масі вуглецю на одиницю площі, враховуючи ґрунт і рослинність). Референтним господарським застосуванням земель є застосування земель в січні 2008 року або за двадцять років до отримання сировини, якщо мова йде про більш пізню дату.
- CS_A = Запаси вуглецю на одиницю площі, що відносяться до фактичного застосування земель (що виражається в масі вуглецю на одиницю площі, враховуючи ґрунт і рослинність). У випадку, коли вуглець накопичується протягом строку більше ніж один рік — CS_A присвоюється значення запасу, попередньо підрахованого на одиницю площі через двадцять років або коли сільськогосподарські культури досягнуть зрілості, якщо останнє відбудеться раніше, ніж через 20 років.
- P = продуктивність сільськогосподарських культур (що вимірюється в кількості енергії, що була вироблена біопаливом або біопаливною рідиною з розрахунку одиниця площі на рік), та
- e_B = надбавка 29 gCO_{2eq}/MJ біопалива та біопаливних рідин, біомаса яких отримується з відновлених деградованих земель відповідно до передбачених пунктом 8 умов.

8. Надбавка 29 gCO_{2eq}/MJ надається за умови наявності складових, які засвідчують, що зазначені землі:

- (a) не використовувались для сільськогосподарської або будь-якої іншої діяльності в січні 2008 року; та
- (b) належать до однієї з наступних категорій:
 - (i) значною мірою деградовані землі, враховуючи землі, що раніше використовувались для сільськогосподарських цілей;
 - (ii) значною мірою забруднені землі.

Надбавка 29 gCO_{2eq}/MJ застосовується для максимального періоду десять років починаючи з дати переведення земель до сільськогосподарського використання, якщо тільки будуть забезпечені регулярне збільшення запасів вуглецю і зменшення ерозії для земель, що належать до пункту (i), а також скорочення забруднення для земель, що належать до пункту (ii).

9. Зазначені в пункті 8 (b) категорії визначаються наступним чином:

- (a) «значною мірою деградовані землі» означає землі, які значною мірою та протягом тривалого проміжку часу перетворювались на солонці або вміст органічних речовин яких є особливо низьким та, які були значною мірою еродовані;
- (b) «значною мірою забруднені землі» означає землі, що є непридатними для виробництва продуктів харчування або кормів для тварин у зв'язку із забрудненням ґрунту.

Такі землі охоплюють землі, що були об'єктом рішення Комісії відповідно до четвертого абзацу частини 4 статті 18.

(1) Коефіцієнт отримується шляхом поділу молекулярної ваги CO₂ (44,010 g/mol) на молекулярну вагу вуглецю (12,011 g/mol) та становить – 3,664.

10. До 31 грудня 2009 року Комісія ухвалює настанови для обчислення запасів вуглецю в ґрунті, що були розроблені на основі настанов IPCC (Міжурядова група експертів зі змін клімату) для національних переліків парникових газів — том 4. Наставни Комісії використовуються як основа для обчислення запасів вуглецю в ґрунті в цілях цієї Директиви.

11. Викиди в результаті переробки (e_p) включають власне переробку, відходи та втрати, виробництво хімічних речовин або продуктів корисних для переробки.

Для обліку споживання електроенергії, що виробляється поза межами об'єкту з видобутку палива, вважається, що інтенсивність викидів парникових газів, пов'язаних з видобутком та розподілом цієї електроенергії, приблизно дорівнює середній інтенсивності викидів, пов'язаних з видобутком та розподілом електроенергії в цьому регіоні. Шляхом відступу від цього правила виробники можуть використовувати середнє значення для електроенергії, що виробляється на певному об'єкті з виробництва електроенергії, якщо цей об'єкт не підключений до електричної мережі.

12. Викиди внаслідок транспортування та розподілу (e_{td}) включають транспортування і зберігання сировини та напівпродуктів, а також зберігання та розподіл готових продуктів. Дія цього пункту не розповсюджується на викиди внаслідок транспортування та розподілу, які належить враховувати в пункті 6.

13. Викиди від використовуваного палива (e_u) для біопалива та біопаливних розчинів вважаються нульовими.

14. Скорочення викидів внаслідок вловлювання та геологічних запасів вуглецю (e_{ccs}), які не були попередньо враховані у e_p , обмежуються викидами, яких вдалося уникнути завдяки уловлюванню та утриманню CO₂, що виділився безпосередньо у зв'язку з виробництвом, транспортуванням, переробкою та розподілом палива.

15. Скорочення викидів внаслідок вловлювання та заміни вуглецю (e_{ccr}) обмежуються викидами, яких вдалося уникнути завдяки уловлюванню CO₂, вуглець з якого походить з біомаси та який використовується для заміни CO₂, що походить з викопних видів палива, які використовуються для комерційних продуктів та послуг.

16. Скорочення викидів внаслідок надмірного виробництва електроенергії в рамках когенерації (e_{ec}) враховуються, якщо вони стосуються надлишку електроенергії, що була вироблена системами виробництва палива, що використовують когенерацію за винятком випадків, у яких паливо, що використовується для когенерації є іншим супутнім продуктом, ніж відходи сільськогосподарських культур. Для обчислення цього надлишку електроенергії розмір установки з когенерації зменшується до мінімального, необхідного для того, щоб дозволити установці з когенерації постачати необхідну для виробництва палива теплову енергію. Скорочення викидів парникових газів, пов'язані з таким надмірним виробництвом електроенергії вважаються такими, що дорівнюють кількості викидів парникових газів, які б відбулися, якщо б така сама кількість електроенергії була вироблена на станції з використанням того самого палива, що і установкою з когенерації.

17. Якщо процес виробництва палива дозволяє отримати одночасно паливо, викиди якого підраховуються, та один або кілька інших продуктів (так званих супутніх продуктів), — викиди парникових газів розподіляються між паливом та проміжним продуктом або супутніми продуктами пропорційно до їх енергоємності (яка визначається як нижня гранична межа теплоти згоряння у випадках інших супутніх продуктів, ніж електроенергія).

18. В цілях зазначеного в пункті 17 обчислення, викидами, що розподіляються є: $e_{ec} + e_l$ + частини e_p , e_{td} та e_{ee} , які відбуваються до та під час етапу процесу виробництва, що дозволяє отримати супутній продукт. Якщо викиди були визнані за супутніми продуктами на попередніх етапах процесу в життєвому циклі, враховується лише частина викидів, що була визнана за проміжним паливом під час останнього з таких етапів, а не загальна кількість викидів.

У випадку, коли мова йде про біопаливо та біопаливні рідини, всі сукупні продукти, враховуючи електроенергію, на яку не розповсюджується дія пункту 16, враховуються в цілях обчислення, за винятком залишків сільськогосподарських культур, таких як: солома, жом цукрової тростини, лушпини, обмолочені качани та шкаралупи. Сукупні продукти енергоємність яких має від'ємне значення, в цілях підрахунку, вважаються такими, що мають нульову енергоємність.

Відходи, залишки сільськогосподарських культур, враховуючи соломку, жом цукрової тростини, лушпини, обмолочені качани та шкаралупи, а також залишки від переробки, враховуючи неочищений гліцерин, вважаються матеріалами, що не мають жодних викидів парникових газів протягом їх життєвого циклу аж до їх збору.

У випадку, коли мова йде про паливо, що було вироблене на переробних заводах, в цілях зазначеного в пункті 17 обчислення, одиницею аналізу є переробний завод.

19. Що стосується біопалива, в цілях зазначеного в пункті 4 обчислення, значенням для референтного викопного палива (E_F) є останнє доступне значення для фактичних середніх викидів спричинених бензином або дизельним паливом, отриманими з викопних видів палива, що споживаються на території Співтовариства, як зазначається відповідно до Директиви 98/70/ЄС. За відсутності таких даних, значенням, що використовується є 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

Для біопаливних рідин, що використовуються у виробництві електроенергії в цілях зазначеного в пункті 4 обчислення значення для референтного викопного палива (E_F) становить 91 gCO_{2eq}/MJ .

Для біопаливних рідин, що використовуються у виробництві теплової енергії в цілях зазначеного в пункті 4 обчислення значення для референтного викопного палива (E_F) становить 91 gCO_{2eq}/MJ .

Для біопаливних рідин, що використовуються у одночасному виробництві електричної та теплової енергії в цілях зазначеного в пункті 4 обчислення значення для референтного викопного палива (E_F) становить 91 gCO_{2eq}/MJ .

D. Детальні значення за замовчуванням для біопалива та біопаливних рідин

Детальні значення за замовчуванням для вирощування: « e_{cc} » як визначено в частині C цього Додатку

Процес виробництва біопалива та біопаливних рідин	Викиди парникових газів, типові значення (gCO_{2eq}/MJ)	Викиди парникових газів, значення за замовчуванням (gCO_{2eq}/MJ)
Етанол з цукрових буряків	12	12
Етанол з зернових	23	23
Етанол з кукурудзи, вироблений на території Співтовариства	20	20
Етанол з цукрової тростини	14	14
Частина етилтретбутилового ефіру (ETBE), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	
Частина метилтрететилового ефіру (TAEE), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	
Біодизель із свиріпового насіння	29	29
Біодизель з соняшників	18	18
Біодизель з сої	19	19
Біодизель з пальмової олії	14	14
Біодизель з відпрацьованої рослинної олії або тваринного жиру (*)	0	0
Гідроочищена рослинна олія, із свиріпового насіння	30	30
Гідроочищена рослинна олія, із соняшника	18	18
Гідроочищена рослинна олія, пальмова олія	15	15
Чиста рослинна олія, із свиріпового насіння	30	30
Біогаз, вироблений з побутових органічних відходів, що використовується як природний стиснений газ	0	0
Біогаз, вироблений з вологого гною, що використовується як природний стиснений газ	0	0
Біогаз, вироблений з сухого гною, що використовується як природний стиснений газ	0	0

(*) Не містить тваринного жиру, отриманого з тваринних субпродуктів, класифікованих як речовини категорії 3 відповідно до Регламенту (ЄС) № 1774/2002.

Детальні значення за замовчуванням для переробки (враховуючи надлишок електроенергії): « e_{pcc} » як визначено в частині C цього Додатку

Процес виробництва біопалива та біопаливних рідин	Викиди парникових газів, типові значення (gCO_{2eq}/MJ)	Викиди парникових газів, значення за замовчуванням (gCO_{2eq}/MJ)
Етанол з цукрових буряків	19	26
Етанол з зернових (технологічне паливо не зазначене)	32	45
Етанол з зернових (з використанням бурого вугілля як технологічного палива на станціях когенерації)	32	45
Етанол з зернових (з використанням природного газу як технологічного палива у традиційних котлах)	21	30
Етанол з зернових (з використанням природного газу як технологічного палива на станціях когенерації)	14	19

Процес виробництва біопалива та біопаливних рідин	Викиди парникових газів, типові значення (gCO _{2eq} /MJ)	Викиди парникових газів, значення за замовчуванням (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол з зернових (з використанням соломи як технологічного палива на станціях когенерації)	1	1
Етанол з кукурудзи, вироблений на території Європейського Союзу (з використанням природного газу як технологічного палива на станціях когенерації)	15	21
Етанол з цукрової тростини	1	1
Частина етилтретбутилового ефіру (ЕТБЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	
Частина метилтрететилового ефіру (ТАЕЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	
Біодизель із свиріпового насіння	16	22
Біодизель з соняшників	16	22
Біодизель з сої	18	26
Біодизель з пальмової олії (процес не уточнено)	35	49
Біодизель з пальмової олії (вловлювання метану, що походить з олійного заводу)	13	18
Біодизель з відпрацьованої рослинної олії або тваринного жиру	9	13
Гідроочищена рослинна олія, із свиріпового насіння	10	13
Гідроочищена рослинна олія, із соняшника	10	13
Гідроочищена рослинна олія, пальмова олія (процес не уточнено)	30	42
Гідроочищена рослинна олія, пальмова олія (вловлювання метану, що походить з олійного заводу)	7	9
Чиста рослинна олія, із свиріпового насіння	4	5
Біогаз, вироблений з побутових органічних відходів, що використовується як природний стиснений газ	14	20
Біогаз, вироблений з вологого гною, що використовується як природний стиснений газ	8	11
Біогаз, вироблений з сухого гною, що використовується як природний стиснений газ	8	11

Детальні значення за замовчуванням для транспортування та розподілу: «e_{td}» як визначено в частині С цього Додатку

Процес виробництва біопалива та біопаливних рідин	Викиди парникових газів, типові значення (gCO _{2eq} /MJ)	Викиди парникових газів, значення за замовчуванням (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол з цукрових буряків	2	2
Етанол з зернових	2	2
Етанол з кукурудзи, вироблений на території Співтовариства	2	2
Етанол з цукрової тростини	9	9
Частина етилтретбутилового ефіру (ЕТБЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	
Частина метилтрететилового ефіру (ТАЕЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	
Біодизель із свиріпового насіння	1	1
Біодизель з соняшників	1	1
Біодизель з сої	13	13
Біодизель з пальмової олії	5	5
Біодизель з відпрацьованої рослинної олії або тваринного жиру	1	1
Гідроочищена рослинна олія, із свиріпового насіння	1	1
Гідроочищена рослинна олія, із соняшника	1	1
Гідроочищена рослинна олія, пальмова олія	5	5
Чиста рослинна олія, із свиріпового насіння	1	1
Біогаз, вироблений з побутових органічних відходів, що використовується як природний стиснений газ	3	3
Біогаз, вироблений з вологого гною, що використовується як природний стиснений газ	5	5
Біогаз, вироблений з сухого гною, що використовується як природний стиснений газ	4	4

Загальне значення для вирощування, переробки, транспортування та розподілу

Процес виробництва біопалива та біопаливних рідин	Викиди парникових газів, типові значення (gCO _{2eq} /MJ)	Викиди парникових газів, значення за замовчуванням (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол з цукрових буряків	33	40
Етанол з зернових (технологічне паливо не зазначене)	57	70
Етанол з зернових (з використанням бурого вугілля як технологічного палива на станціях когенерації)	57	70
Етанол з зернових (з використанням природного газу як технологічного палива у традиційних котлах)	46	55
Етанол з зернових (з використанням природного газу як технологічного палива на станціях когенерації)	39	44
Етанол з зернових (з використанням соломи як технологічного палива на станціях когенерації)	26	26
Етанол з кукурудзи, вироблений на території Європейського Союзу (з використанням природного газу як технологічного палива на станціях когенерації)	37	43
Етанол з цукрової тростини	24	24
Частина етилтретбутилового ефіру (ЕТБЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	
Частина метилтретбутилового ефіру (ТАБЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	
Біодизель із свиріпового насіння	46	52
Біодизель з соняшників	35	41
Біодизель з сої	50	58
Біодизель з пальмової олії (процес не уточнено)	54	68
Біодизель з пальмової олії (вловлювання метану, що походить з олійного заводу)	32	37
Біодизель з відпрацьованої рослинної олії або тваринного жиру	10	14
Гідроочищена рослинна олія, із свиріпового насіння	41	44
Гідроочищена рослинна олія, із соняшника	29	32
Гідроочищена рослинна олія, пальмова олія (процес не уточнено)	50	62
Гідроочищена рослинна олія, пальмова олія (вловлювання метану, що походить з олійного заводу)	27	29
Чиста рослинна олія, із свиріпового насіння	35	36
Біогаз, вироблений з побутових органічних відходів, що використовується як природний стиснений газ	17	23
Біогаз, вироблений з вологого гною, що використовується як природний стиснений газ	13	16
Біогаз, вироблений з сухого гною, що використовується як природний стиснений газ	12	15

Е. Розрахункові значення за замовчуванням для біопалива та біопаливних рідин майбутнього, неіснуючого або наявного на ринку у незначній кількості станом на січень 2008 року

Детальні значення за замовчуванням для вирощування: «e_{cc}» як визначено в частині С цього Додатку

Процес виробництва біопалива та біопаливних рідин	Викиди парникових газів, типові значення (gCO _{2eq} /MJ)	Викиди парникових газів, значення за замовчуванням (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол з соломи зернових	3	3
Етанол з відходів деревини	1	1
Етанол з культивованих лісових ресурсів	6	6
Дизель, вироблений шляхом застосування процесу Фішера-Тропша з відходів деревини	1	1
Дизель, вироблений шляхом застосування процесу Фішера-Тропша з культивованих лісових ресурсів	4	4
Диметилефір (DME) з відходів деревини	1	1
Диметилефір (DME) з культивованих лісових ресурсів	5	5
Метанол з відходів деревини	1	1
Метанол з культивованих лісових ресурсів	5	5
Частина метилтретбутилового ефіру (МТБЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	

Детальні значення за замовчуванням для переробки (враховуючи надлишок електроенергії): «e_{p-ec}» як визначено в частині С цього Додатку

Процес виробництва біопалива та біопаливних рідин	Викиди парникових газів, типові значення (gCO _{2eq} /MJ)	Викиди парникових газів, значення за замовчуванням (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол з соломи зернових	5	7
Етанол з деревини	12	17
Дизель, вироблений шляхом застосування процесу Фішера-Тропша з деревини	0	0
Диметилефір (DME) з деревини	0	0
Метанол з деревини	0	0
Частина метилтретбутилового ефіру (МТВЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	

Детальні значення за замовчуванням для транспортування та розподілу: «e_{td}» як визначено в частині С цього Додатку

Процес виробництва біопалива та біопаливних рідин	Викиди парникових газів, типові значення (gCO _{2eq} /MJ)	Викиди парникових газів, значення за замовчуванням (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол з соломи зернових	2	2
Етанол з відходів деревини	4	4
Етанол з культивованих лісових ресурсів	2	2
Дизель, вироблений шляхом застосування процесу Фішера-Тропша з відходів деревини	3	3
Дизель, вироблений шляхом застосування процесу Фішера-Тропша з культивованих лісових ресурсів	2	2
Диметилефір (DME) з відходів деревини	4	4
Диметилефір (DME) з культивованих лісових ресурсів	2	2
Метанол з відходів деревини	4	4
Метанол з культивованих лісових ресурсів	2	2
Частина метилтретбутилового ефіру (МТВЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	

Загальне значення для вирощування, переробки, транспортування та розподілу

Процес виробництва біопалива та біопаливних рідин	Викиди парникових газів, типові значення (gCO _{2eq} /MJ)	Викиди парникових газів, значення за замовчуванням (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол з соломи зернових	11	13
Етанол з відходів деревини	17	22
Етанол з культивованих лісових ресурсів	20	25
Дизель, вироблений шляхом застосування процесу Фішера-Тропша з відходів деревини	4	4
Дизель, вироблений шляхом застосування процесу Фішера-Тропша з культивованих лісових ресурсів	6	6
Диметилефір (DME) з відходів деревини	5	5
Диметилефір (DME) з культивованих лісових ресурсів	7	7
Метанол з відходів деревини	5	5
Метанол з культивованих лісових ресурсів	7	7
Частина метилтретбутилового ефіру (МТВЕ), отримана з відновлюваних джерел	Ті самі значення, що і для вибраного процесу виробництва етанолу	

ДОДАТОК VI

Мінімальні вимоги щодо гармонізованого формату для національних планів дій в сфері відновлюваних джерел енергії

1. Передбачене кінцеве споживання енергії:

Кінцеве сукупне споживання енергії для електроенергії, транспорту, систем опалення та охолодження станом на 2020 рік, з урахуванням наслідків від заходів, що були вжиті в галузі енергоефективності.

2. Національні секторальні цілі для 2020 року та розрахункові частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел, що використовуються в формі електроенергії, для опалення та охолодження, а також для транспорту:

- (a) мета на 2020 рік для частки енергії, що виробляється з відновлюваних джерел та використовується в формі електроенергії;
- (b) розрахунковий перехід для частки енергії, що виробляється з відновлюваних джерел та використовується в формі електроенергії;
- (c) мета на 2020 рік для частки енергії, що виробляється з відновлюваних джерел та використовується для опалення та охолодження;
- (d) розрахунковий перехід для частки енергії, що виробляється з відновлюваних джерел та використовується для опалення та охолодження;
- (e) розрахунковий перехід для частки енергії, що виробляється з відновлюваних джерел та використовується для транспорту;
- (f) національний орієнтовний перехід, зазначений в частині 2 статті 3 та в частині В Додатку 1.

3. Заходи, які належить вжити для досягнення цілей:

- (a) загальний короткий огляд всіх стратегій та заходів, спрямованих на заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел;
- (b) спеціальні заходи, призначені для задоволення вимог, викладених в статтях 13, 14 та 16, зокрема потреби розвивати та посилювати існуючу інфраструктуру з метою полегшення включення енергії, виробленої з відновлюваних джерел в тій кількості, яка є необхідною для реалізації національної мети на 2020 рік, заходи, призначені для прискорення процедур надання дозволу, заходи, призначені для зменшення нетехнологічних перешкод, а також заходи, пов'язані із статтями 17–21;
- (c) режими допомоги для стимулювання використання енергії, видобутої з відновлюваних джерел в формі електроенергії, що застосовуються державою-членом або групою держав-членів;
- (d) режими допомоги для стимулювання використання енергії, видобутої з відновлюваних джерел для опалення та охолодження, що застосовуються державою-членом або групою держав-членів;
- (e) режими допомоги для стимулювання використання енергії, видобутої з відновлюваних джерел для транспорту, що застосовуються державою-членом або групою держав-членів;
- (f) спеціальні заходи, призначені для стимулювання до використання енергії з біомаси, зокрема нової мобілізації біомаси, беручи до уваги:
 - (i) доступна біомаса: потенціал на рівні національних запасів та імпорту;
 - (ii) заходи, призначені для збільшення обсягів наявної біомаси, з урахуванням інших користувачів біомаси (сільськогосподарський та лісопромисловий сектори);
- (g) передбачене використання статистичних трансфертів між державами-членами та передбачена участь у спільних проектах з іншими державами-членами та третіми країнами:
 - (i) оцінка надлишку виробництва енергії з відновлюваних джерел у порівнянні з орієнтовним переходом, який міг б передаватись іншим державам-членам;
 - (ii) оцінка можливостей спільних проектів;
 - (iii) оцінка попиту на енергію, що виробляється з відновлюваних джерел, який має бути задоволений іншими засобами, ніж національне виробництво.

4. Оцінка:

- (a) передбачений загальний внесок кожної енергетичної технології з метою досягнення обов'язкових цілей на 2020 рік та орієнтовний перехід для часток енергії, видобутої з відновлюваних джерел в секторах електроенергії, опалення та охолодження, а також транспортному секторі;
 - (b) передбачений загальний внесок заходів з енергоефективності та економії енергії з метою досягнення обов'язкових цілей на 2020 рік та орієнтовний перехід для часток енергії, видобутої з відновлюваних джерел в секторах електроенергії, опалення та охолодження, а також транспортному секторі.
-

*ДОДАТОК VII***Обчислення енергії, виробленої тепловими помпами**

Кількість аеротермічної, геотермічної або гідротермічної енергії, уловлена тепловими помпами, яка, в цілях цієї Директиви, повинна розглядатись як енергія, видобута з відновлюваних джерел, E_{RES} , обчислюється за наступною формулою:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

виходячи з того, що:

— Q_{usable} = розрахункове загальне значення придатної для використання теплової енергії, яка виробляється тепловими помпами, що відповідають передбаченим в частині 4 статті 5 критеріям та були застосовані наступним чином: враховуються лише теплові помпи для яких $SPF > 1,15 * 1/\eta$,

— SPF = середній розрахунковий сезонний коефіцієнт корисної дії для зазначених теплових pomp,

— η = означає співвідношення між загальним сукупним виробництвом електроенергії та первинним споживанням енергії для виробництва електроенергії та підраховується як середнє значення на рівні Союзу, що базується на даних Євростату.

До 1 січня 2013 року Комісія розробляє настанови щодо порядку, за яким державами-членами здійснюється оцінка значень Q_{usable} та SPF для різних технологій та застосувань теплових pomp, беручи до уваги відмінності в кліматичних умовах та, головним чином, дуже холодний клімат.
